СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 2006 РОКУ ■ № 55 (3805)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Завтра — вибори. Не проспіть!

Ось і вийшли ми з вами, шановні читачі, на фінішну пряму: завтра той особливий день, коли влада в наших руках. І від нас залежить, хто одержить її в післявиборчому майбутньому. Тому старайморся не проспати в прямому (завтра нам належить проснутися на годину раніше: країна переходить на літній час) і в переносному значеннях — голосуймо і серцем, і розумом.

Вперше вибори до Верховної та місцевих влад відбуваються за пропорційною моделлю: ми обиратимемо лише партії та блоки, а не окремих кандидатів у депутати. Хто не встиг зорієнтуватися у власних симпатіях до політичних сил — учасників виборчого забігу, має ще цілу добу на роздуми.

Сподіваємося, ЦВК, територіальні та дільничні виборчкоми зроблять усе, щоб процес народного волевиявлення справді став найчеснішим і найпрозорішим за всі історію українського парламентаризму, як це обіцяє нам влада. Не лише ми, а й світова спільнота хоче знати, який шлях обиратиме завтра Україна: процес голосування та підрахунку голосів контролюватимуть 3 516 міжнародних спостерігачів. Вибори висвітлюватимуть представники 650 ЗМІ, акредитованих у ЦВК.

Звертаємо вашу увагу й на таку важливу деталь: дільничні виборчкоми, згідно з роз'ясненням ЦВК, можуть виправляти неточності й технічні помилки у списках виборців у день голосування. Тобто голова і секретар комісії мають право коригувати помилкові записи, якщо зрозуміло, що до списку внесено саме того, хто з'явився на дільницю для голосування. До таких неточностей і технічних описок належать неправильно написані прізвища (зокрема, під час перекладу), імена, по батькові, дати народження і місця проживання.

Отже, завтра — вибори! Свято демократії, про яке, хочеться вірити, ми писатимемо без лапок.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У НОМЕРІ:

Посли чотирьох континентів

У Маріїнському палаці відбулася церемонія вручення Президентові України Вікторові Ющенку вірчих грамот від Надзвичайних і Повноважних Послів Республік Корея та Узбекистан, Панами, Кенії, Беніну і Сан-Марино, повідомляє прес-служба глави держави.

Вітаючи новопризначених глав дипломатичних місій, Президент назвав символічним те, що вони представляють чотири континенти світу. «Цим, мабуть, ще раз підтверджується прагнення ваших держав і України бачити динамічні відносини між нашими країнами незалежно від географії», — відзначив він. І додав, що Україна має намір активізувати дипломатичні зусилля на всіх напрямах міжнародної арени. В. Ющенко побажав новопризначеним послам успішної роботи і висловив переконання, що вона буде спрямована на подальше зміцнення відносин.

Останній гуд-бай Джексону—Веніку

Президент США Джордж Буш підписав закон про скасування дії поправки Джексона—Веніка стосовно України. Раніше за це проголосували обидві палати Конгресу США. В резолюції сенату США, зокрема, вказується, що Україна з 1997 року «повністю відповідає вимогам свободи еміграції». У документі підкреслюється також, що Україна «зробила значні кроки, демонструючи свої наміри побудувати дружні відносини з США».

Поправка була прийнята 1974 року й забороняла надання державних кредитів, а також встановлювала дискримінаційні податки і тарифи на експорт. Саму поправку було введено як політичний захід проти СРСР, що обмежував міграцію своїх громадян, **повідомляє УНІАН.**

Чи мирний атом, перевірять іноземні фахівці

На Рівненській АЕС приступили до роботи фахівці комплексної комісії з Великої Британії, Бельгії, Німеччини, Франції, Фінляндії і Чехії. Їхнє завдання — оцінити роботу нового, четвертого, енергоблока, який нині перебуває на плановому капітальному ремонті, а також виробити відповідні рекомендації для Міністерства палива й енергетики, Держкомісії з ядерного регулювання і НАЕК «Енергоатом». На 6 квітня в Києві заплановано засідання колегії Держатомрегулювання, де й вирішуватиметься питання про видачу ліцензії на промислову експлуатацію цього енергоблока, **передає УНІАН**.

Нагадаємо, що горезвісний четвертий енергоблок офіційно запущений у жовтні 2004 року. Однак введення в промислову експлуатацію потім відклали через незавершені об'єкти соціальної сфери, невизначеність санітарно-захисної зони навколо станції. Тепер блок працює в тестовому режимі. Він так і не вийшов на проектну потужність через виявлення неполадок у роботі й часті зупинки.

КОРОТКО

- «Укргазенерго» подало в суд на НКРЕ («Інтерфакс-Україна»).
- Переговори в Раді Безпеки ООН з Ірану зайшли в глухий кут.
- Лідери ЄС відкидають ідею створення єдиного органу для регулювання енергоринку.
- У Чернігівській області внаслідок дитячих пустощів з вогнем загинуло двоє дітей.
- У Луганській області перевидали роман Олександра Фадєєва «Молода гвардія» українською мовою.
- У Камбоджі від пташиного грипу померла дитина.

Не забудьте перевести годинники

В останню неділю березня Україна переходить на літній час. О третій ранку 26 березня стрілки циферблатів треба перевести на годину вперед.

Уперше літній та зимовий порядок обліку часу було запроваджено в Англії ще 1908 року. У США літній час застосовується з 1918 року. Нині на літній і зимовий час переходять у всіх європейських державах і практично на всіх широтах від Канади до Австралії. Із пострадянських держав на літній час не переходять Таджикистан, Узбекистан, Туркменистан, а віднедавна і Казахстан.

На думку експертів, такий перехід дає змогу знизити енергонавантаження і поліпшити екологічну обстановку, забезпечує сталену роботу єдиної енергосистеми країни, погодженість транспортних вантажних потоків, організацію теле- і радіомовлення.

Літній час в Україні нинішнього року діятиме до останньої суботи жовтня, коли в ніч з 29 на 30 жовтня стрілки годинника о 4.00 буде переведено на годину назад.

■ РЕАЛІЇ

Кінець «джинсової революції»?

У Мінську протягом п'ятнадцяти хвилин влада розігнала наметове містечко опозиції. Вчора вранці на Октябрську площу столиці Білорусі підігнали шість автофургонів МАЗ із загратованими вікнами. Мітингувальники, яких було близько двохсот чоловік, сідали на землю і трималися за руки, однак міліціонери заносили їх до фургонів на руках. Після цього міліція знесла намети. Їх разом з генератором і звукопідсилювальною апаратурою завантажили у спеціально підігнану вантажівку. Потім співробітники комунальних служб і прибиральна техніка ліквідували залишки табору. Серед затриманих є громадяни Литви та України, повідомив білоруський національний телеканал. У МЗС України нашій газеті підтвердили, що серед затриманих принаймні двоє українців. Їхні імена назвати відмовилися.

Президент Віктор Ющенко, найімовірніше, не вітатиме Олександра Лукашенка з перемогою на президентських виборах у Білорусі. Це стало зрозуміло з відповіді Ющенка під час телеінтерв'ю увечері в четвер. «Пішли далі», — сказав Ющенко, зігнорувавши в такий спосіб запитання-уточнення журналіста про те, чи вітатиме він Лукашенка з перемогою.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

Чимало дітей з усієї України взяли участь у фестивалі «Сузір'я юних талантів», що відбувся в Міжнародному центрі культури та мистецтв.

На знімку: володарка Гран-прі заключного етапу фестивалю «Пісенний сад» у номінації «вокал» Юлія Сіренко із міста Южноукраїнськ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

- Центральна виборча комісія оголосить перші попередні результати виборів 26 березня.
- Відбудеться прес-конференція на тему «Заява офіційної делегації міжнародних спостерігачів від міжнародного Республіканського інституту США за виборами до Верховної Ради України та місцевих органів влади».
- У Національному академічному театрі російської драми імені Лесі Українки відбудеться театральний капусник, присвячений Міжнародному дню театра.
- Мінекономіки України перевірить відповідність митної вартості товарів з ЄС до їх реальної ціни.

Голова Нацбанку України Володимир СТЕЛЬМАХ заявив, що виступає за обмеження частки іноземних державних банків у нашому банківському секторі

Днями СБУ затримала першого з фігурантів кримінальної справи про так званий транзитний сервер, який специфічно використовували під час минулих президентських виборів. Про це в інтерв'ю ЗМІ повідомив голова СБУ Ігор ДРИЖЧАНИЙ

Серця, не байдужі до чужої біди

Голова Верховної Ради Володимир Литвин узяв участь у відкритті Центру ранньої медико-соціальної реабілітації для дітей із малозабезпечених родин у Житомирському обласному будинку дитини «Малятко» для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Родина Литвинів — Володимир Михайлович та його дружина Тетяна Костянтинівна — опікуються долею дітей-сиріт у Житомирському будинку дитини вже не перший рік. Завдяки їх допомозі стала можливою і добудова довгоочікуваного реабілітаційного центру, який розпочали зводити ще 10 років тому. За словами головного лікаря обласного будинку дитини Світлани Урсуленко, у центрі діятиме два відділення — медичної діагностики та фізіотерапевтичної реабілітації, а також педагогічної корекції, 17 медико-соціальних кабінетів, оснащених новітнім обладнанням. Адже діти, котрі потрапляють до дитбудинку (нині тут виховують 125 малюків від народження до п'ятирічного віку) мають передусім вади та захворювання нервової системи і психіки. Загалом на будівництво Центру медико-соціальної реабілітації було залучено 130 тисяч гривень — із місцевого бюджету та кошти благодійників.

Нині у дитбудинку планують відкрити до 1 червня ц. р. ще один центр — для одиноких мам. Бо майже 30 відсотків дітей, котрі опиняються у сирітинці, народжені не в шлюбі. В цьому центрі планують надавати одиноким матерям змогу здобути спеціальність у навчально-виробничому комплексі на базі одного з підприємств Житомирщини. В цей час їхні діти перебуватимуть у дитбудинку, а ввечері мами будуть разом з ними. Для початку в такому центрі зможе проживати десять мам з малюками. Однак для завершення цього авторського проекту потрібно ще залучити 700 тисяч гривень.

Відкриваючи реабілітаційний центр, Володимир та Тетяна Литвини запалили свічки у формі двох сердець, що символізують небайдужість до чужої біди.

Володимир Литвин розповів, що Житомирським будинком дитини більше опікується його дружина, однак він та його родина і надалі відвідуватимуть і допомагатимуть обділеній долею малечі. «Ці діти повинні мати майбутнє, бо вони мають право бути повноцінними громадянами суспільства, і право на дитинство», — сказав Голова Верховної Ради.

А відповідаючи на запитання журналістів, глава парламенту «категорично порадив» Президенту України підписати схвалені парламентом зміни до виборчого закону щодо уточнення процедури голосування, котрі унеможливлять порушення під час виборів та нададуть змогу всім громадянам України скористатися своїм виборчим правом. Володимир Литвин зауважив, що Верховна Рада свою частину дороги для забезпечення чесних виборів пройшла, а тепер слово за Президентом.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ — Житомирська область.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про трудову діяльність і соціальний захист громадян України, які тимчасово працюють на території Азербайджанської Республіки, та громадян Азербайджанської Республіки, які тимчасово працюють на території України

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про трудову діяльність і соціальний захист громадян України, які тимчасово працюють на території Азербайджанської Республіки, та громадян Азербайджанської Республіки, які тимчасово працюють на території України, підписану в м. Києві 3 червня 2004 року, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 22 лютого 2006 року. № 3465-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Гамбія про співробітництво у галузях економіки, освіти, науки і техніки

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Гамбія про співробітництво у галузях економіки, освіти, науки і техніки, підписану 12 липня 2001 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 22 лютого 2006 року. № 3466-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про боротьбу з корупцією» щодо суб'єктів корупційних діянь та інших правопорушень

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про боротьбу з корупцією» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 34, ст. 266; 1997 р., № 19, ст. 136) такі зміни:

1) статтю 2 викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Суб'єкти корупційних діянь та інших правопорушень, пов'язаних з корупцією

За корупційні діяння та інші правопорушення, пов'язані з корупцією, на підставі цього Закону несуть відповідальність такі особи, уповноважені на виконання функцій держави:

а) державні службовці;

б) Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, віце-прем'єр-міністри, міністри;

в) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати сільських, селищних, міських, районних у містах, районних, обласних рад;

г) посадові особи місцевого самоврядування;

г) військові посадові особи Збройних Сил України та інших військових формувань (крім військовослужбовців строкової служби)»;

2) частину другу статті 5 після слова «міських» доповнити словами «районних у містах».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 23 лютого 2006 року. № 3490-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Рішення Ради глав урядів Співдружності Незалежних Держав про Правила митного контролю за переміщенням через митний кордон товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності

Верховна Рада України **постановляє**:

Рішення Ради глав урядів Співдружності Незалежних Держав про Правила митного контролю за переміщенням через митний кордон товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності, підписане у м. Москві 28 вересня 2001 року, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 19 січня 2006 року. № 3383-IV.

■ ФОТОФАКТ

У Кам'янці-Подільському урочисто закладено перший блок нового 413-квартирного будинку для військовослужбовців та їхніх сімей.

На знімку: послання для нащадків у символічній капсулі вмурували у фундамент новобудови.

Фото Віри ШПИЛЬОВОЇ.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Громада сказала «Ні»!

Двадцять перша сесія Чернігівської обласної ради надіслала до керівництва держави звернення, в якому висловлено стурбованість щодо втаємниченого будівництва на околиці села Півці, що входить у межі міста, потужної радіолокаційної станції протиповітряної оборони, небезпечної для здоров'я людей електромагнітними випромінюваннями. Добро на її спорудження не давали ані Улянівська сільська рада, ані Чернігівська райрада. Депутати зазначають, що в області й так сумна статистика: торік померло 25405 людей, а це на 602 особи більше, ніж позаторік.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

У зв'язку з приєднанням України до Міжнародної конвенції щодо співробітництва у галузі безпеки аеронавігації «Євроконтроль» та Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Повітряному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 25, ст. 274; 1998 р., № 2, ст. 5; 2000 р., № 11, ст. 89; із змінами, внесеними Законом України від 19 січня 2006 року № 3370-IV):

1) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Плата за аеронавігаційне обслуговування повітряних суден

Аеронавігаційне обслуговування повітряних суден (організація повітряного руху на маршруті, організація повітряного руху на підході та в районі аеродрому) здійснюється на платній основі. Аеронавігаційне обслуговування повітряних суден здійснюється суб'єктами господарювання, які надають відповідні послуги, — провайдерами аеронавігаційного обслуговування відповідно до вимог Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) та Європейської організації з безпеки аеронавігації (Євроконтроль).

Розмір ставок плати за послуги з аеронавігаційного обслуговування повітряних суден (плата за послуги з організації повітряного руху на маршруті і плата за послуги з організації повітряного руху на підході та в районі аеродрому) визначається відповідно до законодавства, вимог ІКАО та Євроконтролю.

Плата за послуги з організації повітряного руху на маршруті справляється Євроконтролем відповідно до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів, вчиненої в м. Брюсселі 12 лютого 1981 року. Порядок розрахунку розміру зазначеної плати, порядок її внесення та звільнення від неї визначаються відповідно до законодавства, Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів та вимог Євроконтролю.

За рахунок плати за послуги з організації повітряного руху на маршруті компенсуються витрати Євроконтролю на експлуатацію системи справляння цієї плати. Плата за послуги з організації повітряного руху на маршруті використовується провайдерами аеронавігаційного обслуговування для покриття їх витрат на забезпечення цього обслуговування у порядку, визначеному законодавством, документами ІКАО та Євроконтролю, а також для сплати щорічних членських внесків України до бюджету Євроконтролю.

Плата за послуги з організації повітряного руху на підході та в районі аеродрому визначається за єдиною для всіх користувачів повітряного простору України ставкою та справляється провайдерами аеронавігаційного обслуговування у порядку, що визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері використання повітряного простору України відповідно до законодавства, вимог ІКАО та Євроконтролю.

Якщо міжнародним договором України, укладеним в установленому законом порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цією статтею, застосовуються правила міжнародного договору»;

2) доповнити статтею 100^1 такого змісту:

«Стаття 100^1. Відповідальність за невнесення плати за аеронавігаційне обслуговування повітряних суден у повітряному просторі України

За невнесення в установленому порядку та розмірі плати за аеронавігаційне обслуговування повітряних суден експлуатант, а якщо його особа невідома, — власник повітряного судна несуть відповідальність, передбачену законодавством.

У разі несплати належної суми до боржника вживаються заходи щодо її примусового стягнення».

2. Підпункт «а» пункту 4 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 17, ст. 184; 2002 р., № 7, ст. 50) доповнити абзацом такого змісту:

«платежів у іноземній валюті за межі України у вигляді плати за послуги з аеронавігаційного обслуговування повітряних суден, що справляється Європейською організацією з безпеки аеронавігації (Євроконтроль) відповідно до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів, вчиненої в м. Брюсселі 12 лютого 1981 року, та інших міжнародних договорів».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
23 лютого 2006 року.
№ 3509-IV.

Найдорожча виборча кампанія

■ ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Ця найдорожча в історії України виборча кампанія. І, схоже, вже завтра багатьом її учасникам стане зрозуміло — значні передвиборні інвестиції не принесли очікуваних політичних дивідендів. Можливо, це стане доброю наукою на майбутнє, а наступні вибори вже не коштуватимуть Україні майже трьох мільярдів доларів — саме такої цифри, за підрахунками коаліції громадських організацій України «Свобода вибору», сягнула загальна сума витрат політичних партій і блоків та витрати кандидатів на посади міських голів. Причому іноді створювалося враження, що чим більше на забезпечення передвиборної кампанії виділялося коштів, тим більше проблем виникало. Наприклад, ще в четвер Комітет виборців України повідомляв, що через велику кількість помилок у виборчих списках не зможуть проголосувати близько мільйона виборців. Можливо, так і було б, проте цього тижня Центральна виборча комісія розіслала до виборчкомів спеціальне роз'яснення, в якому спростовується інформація про неможливість участі в голосуванні, якщо помилки у списках не буде завчасно усунуто з ініціативи самих виборців. ЦВК зазначає, що відповідно до закону про вибори секретар та голова комісії мають право виправляти помилки і неточності у разі, якщо зрозуміло, що до списку внесено саме ту особу, котра з'явилася на виборчу дільницю. Це, зокрема, стосується і можливих помилок, які виникли під час перекладу прізвищ з російської на українську мову. До речі, у четвер Президент України Віктор Ющенко, не заперечуючи наявних проблем зі складанням списків виборців, зауважив, що після проведення повної інвентаризації списків, які залишилися ще з президентських виборів, з'ясувалося, що вони скоротилися на мільйон 200 тисяч виборців. «Це мертві душі, які посипалися під час першої ж перевірки списку виборців», — сказав він. Для перевірки списків було сформовано комісію з представників прокуратури, органів внутрішніх справ та Служби безпеки України, котра встановила, що «по деяких округах, по деяких дільницях члени цих виборчих комісій паралельно записували цілі масиви, вулиці і будинки, або записували вулиці, яких не існує». Назвавши це провокацією, В. Ющенко зазначив, що для уникнення таких проблем у майбутньому потрібно створити реєстр фізичних осіб, оскільки сьогодні ми фактично не знаємо, скільки людей живе в Україні.

Утім, складання такого реєстру — завдання до майбутніх виборів. А вже 27 березня найголовнішою буде тема майбутньої парламентської коаліції та можливої кандидатури на посаду Прфцем'єр-міністра. В. Ющенко у зв'язку з цим зазначив, що формально найбільше право на внесення кандидатури прем'єра має та політична сила, яка отримає найбільшу підтримку виборців. Але, схоже, що в ситуації, яка очікується після виборів, жодна політична сила не зможе претендувати на якийсь виняток. Отже, на його думку, найголовнішим завданням є формування ефективно працюючого парламенту, що можливо лише тоді, коли в парламенті буде сформовано більшість. Саме для цього й існує конституційна норма, котра передбачає розпуск парламенту, якщо не буде створено коаліцію. При цьому В. Ющенко наголосив, що каже про це як про крайній, передбачений Конституцією захід, та що розпуск парламенту для нього не є пріоритетом. Зокрема, останні висловлювання Президента дають підстави говорити, що він підтримуватиме коаліцію, «яка об'єднуватиметься навколо загальнонаціональних інтересів, а не проти когось чи чогось».

Можливий розпуск парламенту і справді не може бути пріоритетом. Хоча б тому, що ще одних виборів Україна не витримає навіть з огляду на вичерпаність фінансових ресурсів. Отже, переводьмо годинники на літній час і робімо усвідомлений вибір.

А фінансові ресурси давайте вкладати хоча б у реалізацію презентованої нинішнього тижня енергетичної стратегії на період до 2030 року, яка передбачає п'ятикратне зниження енергетичної залежності України —з 54,8 відсотка 2005 року до 11,7 відсотка в 2030-му.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Молочна блокада закінчилася

Після двомісячної перерви, під час якої підприємство зазнало майже десять мільйонів гривень збитків, «добро» на постачання сирів до Росії отримала «Хмельницька маслосирбаза». Тепер практично щодня на експорт вирушає автофургон із продукцією. Однак стосовно подальшої співпраці є умова: 50 відсотків сировини виробничники мають купувати у великих товаровиробників. Це, на думку російських експертів, гарантуватиме високу якість продукції.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

■ ФОТОФАКТ

На київському ВАТ «Завод дитячого харчування «Салюс» почала діяти лінія з промислового виробництва молочних рідких, кисломолочних та молочних пастоподібних продуктів дитячого харчування.

На знімку: оператор Валентина Шкапа.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про внесення змін до складу окружних виборчих комісій, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 24 січня 2006 року № 259

«Про утворення окружних виборчих комісій територіальних виборчих округів з виборів народних депутатів України 26 березня 2006 року»

Розглянувши особисті заяви про звільнення від виконання обов'язків секретаря окружної виборчої комісії та про дострокове складення повноважень членів окружних виборчих комісій, подання політичних партій, виборчих блоків політичних партій - суб'єктів виборчого процесу про відкликання членів окружних виборчих комісій та подання кандидатур для включення їх до складу окружних виборчих комісій замість вибулих, відповідно до частини третьої статті 13, частин першої-третьої, дев'ятої-одинадцятої статті 27, пунктів 2, 14 частини другої статті 30, частин третьої, четвертої, сьомої, дев'ятої статті 37 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 12, 13, пунктами 1-3 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Припинити достроково повноваження таких членів окружних виборчих комісій:

територіальний виборчий округ № 8 (Автономна Республіка Крим):

Чіпак Ольга Григорівна, секретар окружної виборчої комісії, 1958 року народження, освіта вища, проживає в селищі Красногвардійське Автономної Республіки Крим - від партії «Єдина Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 11 (Вінницька область):

Момотюк Євгеній Пилипович, 1926 року народження, освіта вища, проживає в місті Козятин Вінницької області - від Комуністичної партії України (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 50 (Донецька область):

Гурська Тетяна Іванівна, 1960 року народження, освіта середня, проживає в місті Красноармійськ Донецької області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 54 (Донецька область):

Палунін Володимир Олексійович, 1970 року народження, освіта середня, проживає в місті Жданівка Донецької області - від Політичної партії «Партія екологічного порятунку «ЕКО+25%» (у зв'язку із систематичним невиконанням обов'язків члена комісії);

територіальний виборчий округ № 56 (Житомирська область):

Лісневська Наталія Павлівна, 1953 року народження, освіта вища, проживає в місті Житомирі - від Комуністичної партії України (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 116 (Львівська область):

Найсик Василь Іванович, 1946 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Жовква Львівської області - від Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 119 (Львівська область):

Атаманчук Євгеній Володимирович, секретар окружної виборчої комісії, 1981 року народження, освіта вища, проживає в місті Городок Львівської області - від Всеукраїнської партії Народної Довіри (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 163 (Сумська область):

Марченко Лариса Василівна, 1969 року народження, освіта вища, проживає в місті Охтирка Сумської області - від Партії регіонів (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 169 (Тернопільська область):

Расевич Роман Петрович, 1947 року народження, освіта вища, проживає в місті Монастириська Тернопільської області - від Української партії «Зелена планета» (у зв'язку з особистою заявою);

Соляник Віталій Ігорович, 1977 року народження, освіта середня, проживає в селищі Коропець Монастириського району Тернопільської області - від Народного Руху України за єдність (у зв'язку із систематичним невиконанням обов'язків члена комісії);

територіальний виборчий округ № 221 (місто Київ):

Чугуй Людмила Андріївна, 1944 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві - від Комуністичної партії України (у зв'язку з особистою заявою).

2. Звільнити від обов'язків секретаря окружної виборчої комісії без припинення членства в цій комісії:

територіальний виборчий округ № 3 (Автономна Республіка Крим):

Апічук Петро Платонович, 1934 року народження, освіта вища, проживає в місті Джанкой Автономної Республіки Крим - від «Блоку Юлії Тимошенко» (у зв'язку з особистою заявою).

3. Призначити секретарем окружної виборчої комісії такого члена цієї комісії:

територіальний виборчий округ № 3 (Автономна Республіка Крим):

Пронь Лариса Вікторівна, 1972 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в місті Джанкой Автономної Республіки Крим - від Соціал-демократичної партії України (об'єднаної).

4. Включити до складу окружних виборчих комісій таких осіб:

територіальний виборчий округ № 8 (Автономна Республіка Крим):

Трубач Надія Василівна, 1977 року народження, освіта вища, проживає в селищі Красногвардійське Автономної Республіки Крим - від партії «Єдина Україна», призначивши її секретарем комісії;

територіальний виборчий округ № 11 (Вінницька область):

Слободян Галина Сергіївна, 1972 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Козятин Вінницької області - від Комуністичної партії України;

територіальний виборчий округ № 18 (Вінницька область):

Шевчук Микола Іванович, 1956 року народження, освіта вища, проживає в місті Немирів Вінницької області - від Партії промисловців і підприємців України;

територіальний виборчий округ № 50 (Донецька область):

Щербініна Ірина Вікторівна, 1984 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в місті Красноармійськ Донецької області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 56 (Житомирська область):

Єлдінов Євген Геннадійович, 1966 року народження, освіта вища, проживає в місті Житомирі - від Комуністичної партії України;

територіальний виборчий округ № 93 (Київська область):

Гончаров Сергій Вікторович, 1961 року народження, освіта вища, проживає в місті Бровари Київської області - від Селянської партії України;

територіальний виборчий округ № 114 (Львівська область):

Галюлько Ірина Семенівна, 1948 року народження, освіта вища, проживає в селищі Куликів Пустомитівського району Львівської області - від «Блоку Юлії Тимошенко»;

територіальний виборчий округ № 159 (Сумська область):

Макаренко Алла Миколаївна, 1956 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Білопілля Сумської області - від Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 176 (Харківська область):

Голуб Людмила Анатоліївна, 1983 року народження, освіта вища, проживає в місті Харкові - від Народно-демократичної партії;

територіальний виборчий округ № 179 (Харківська область):

Овчаров Віталій Валентинович, 1969 року народження, освіта вища, проживає в місті Куп'янськ Харківської області - від Соціалістичної партії України;

територіальний виборчий округ № 202 (Черкаська область):

Кузьменко Володимир Васильович, 1974 року народження, освіта вища, проживає в місті Золотоноша Черкаської області - від Партії промисловців і підприємців України;

територіальний виборчий округ № 216 (Чернігівська область):

Клімкін Володимир Петрович, 1955 року народження, освіта вища, проживає в місті Корюківка Чернігівської області - від партії «Єдина Україна»;

територіальний виборчий округ № 221 (місто Київ):

Руденко Ігор Вадимович, 1939 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві - від Комуністичної партії України.

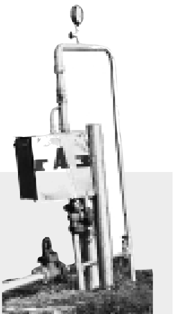
5. Цю постанову надіслати відповідним окружним виборчим комісіям для інформування виборців у територіальних виборчих округах.

6. Опублікувати цю постанову в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а відповідні витяги з цієї постанови - у регіональних друкованих засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

м. Київ, 23 березня 2006 року
№ 1046.

НОВИНИ
СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 55 (3805)

Україна, Словаччина, Румунія та Угорщина готують спільні командно-штабні навчання («Інтерфакс-Україна»)

Транзит газу через Україну в січні-лютому скоротився на 2,7 відсотка, нафти — на 3 відсотки («Інтерфакс-Україна»)

■ У НОМЕР

Накрили «чорних металістів»

Одеська область. Правоохоронці під час операції «Метал» практично ліквідували підпільний бізнес зі скупки металобрухту. 57 незаконно діючих пунктів прийому припинили роботу. А 181 тонну металу, яку було вилучено у ділків, готують до відправлення на переплавку. Операція виявила цікаву деталь: нелегальний бізнес з приймання брухту перемістився з міст у сільські райони. Саме в Овідіопольському, Любашівському, інших населених пунктах сільської глибинки знайшли найбільші склади з металом.

Вл. інф.

Поглумилися з пам'ятника

Севастополь. У місті сплюндрено пам'ятний знак «Жертвам холокосту». Його розписали і розмалювали чорною фарбою, а зверху написали «Adolf живий», «Skinhead», «Слава Росії», «ОС-88» і знаки свастики. Голова Севастопольського єврейського благодійного центру «Хесед-Шахар» Алла Красновид вважає, що пам'ятник не підлягає відновленню. «Сьогодні я вперше за багато років стояла і плакала», — сказала вона. Алла Красновид також нагадала, що спроби сплюндрування монумента були і раніше, однак у серпні 2003 року написи, які було зроблено на пам'ятнику вандалами, вдалося усунути. Напис «Слава Росії» зробили спеціально, щоб посварити євреїв з росіянами, каже Алла Красновид. Нагадаю, що монумент «Жертвам холокосту» збудовано на пожертви приватних осіб, а відкрили його в липні 2003 року.

Тетяна КУРАКІНА.

На «Азовсталі» зупинено три домни

Маріуполь. Увечері 23 березня на металургійному комбінаті «Азовсталь» сталося загоряння доменного газу на виробничому комплексі доменної печі №3. Як повідомили «Голосу України» у прес-центрі комбінату, внаслідок аварії частково пошкоджено оснащення доменної печі і водогону. Жертв немає, трьом робітникам знадобилася медична допомога. На підприємстві кажуть, що у потерпілих «незначні ушкодження».

Фото УНІАН.

З метою безпеки працівників було зупинено роботу трьох доменних печей. Дві з них мали відновити свою роботу уже ввечері у п'ятницю. Доменна піч №3 після ліквідації наслідків аварії і проходження планового ремонту стане до ладу через півтора-два місяці. Розпочала роботу тимчасова комісія, яка встановлює причини загоряння газу.

Ліна КУЩ.

Кому вибори, а кому потоп

Луганськ. За одну ніч у Кам'янобрідському районі Луганська підтоплено відразу три вулиці. Як з'ясувалося, невідомі відкрили заторний зливоспускний пристрій у дамбі на річці Лугань, у результаті чого вода затопила городи і підвали будинків кількох вулиць. Несанкціоновані дії, що призвели до таких наслідків, розглядають тут як шкідництво, пов'язане з майбутніми виборами міського голови. Адже голова Кам'янобрідської райради Сергій Кравченко балотується на посаду міського голови обласного центру і має непогані шанси перемогти.

Алла АНТІПОВА.

Трагедія в Криничках

Дніпропетровська область. У своєму будинку 49-річний мешканець селища Кринички під час сварки пострілом з мисливської рушниці застрелив свою 46-річну дружину та 24-річного сина. Після цієї кривавої справи чоловік пішов у сарай і вистрелив собі в голову. Зброю вилучено. Обставини трагедії з'ясовують слідчі.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Посміємося за будь-якої погоди

«Перлина біля моря» активно готується до свята Першого квітня. В Одесі це не просто неробочий день. Це — день приколів, жартів, традиційного карнавалу гумору. Усе це називається словом Гуморина, придуманим тут чверть століття тому. У нинішньому році традиційний карнавал гумору, як повідомила «Голосові України» заступник голови оргкомітету з проведення свята, почнеться о 15 годині у центрі міста на Дерибасівській і завершиться на головній площі міста — Куликовому полі.

У цей день відбудеться прем'єра 12-серійного фільму, присвяченого геніальному одеситові Леоніду Утьосову. На Театральній площі пройде свято під девізом «Вареник — продукт державний». А ввечері на Приморському бульварі відбудеться гала-концерт за участю Вєрки Сердючки, ансамблів «Дюна», «Браво», «Мурзилки Інтернешнл», Альони Апіної і Максима Леонідова.

На Гуморину очікують гостей з далекого і близького зарубіжжя. Усього їх приїде близько 5 тисяч чоловік. Вони разом з одеситами зможуть взяти участь у шоу-програмі, присвяченій 70-річчю виходу в світ безсмертної книги Іллі Ільфа і Євгена Петрова «Золоте теля».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО (з архіву «Голосу України»).

1 квітня 2005 року. Одеса, Гуморина.

Зсув паралізував трасу біля Ялти

Біля селищ Оползневе і Голуба Затока зсув з каменю й ґрунту перекрив трасу Гончарне—Ялта. А сталося це насамперед через швидке танення снігу в горах та накопичення талої води. Працівники місцевого протизсувного управління й шляхової служби стверджують, що це найбільший обвал у регіоні за останні десятиліття. Спричинили його не тільки швидке танення снігу, а й невміло розбиті виноградні плантації, під час розробки яких «забули» зробити водовідводи. Цей зсув пошкодив і один з головних мостів на виїзді з Сімферополя. Проте рух тут не припинено. А ремонтувати переповнений машинами аварійний об'єкт, частина якого разом з пішохідною доріжкою вже зависла над прірвою, не поспішають.

Незначні зрушення пластів зареєстровано і на території Лівадійського палацу, який стоїть на зсуві, що може «ожити», як стверджують фахівці, в 2008—2012 роках. Програма його порятунку коштує 42 млн. грн., з яких уже витрачено п'ять. Загалом у районі Ялти майже 600 зсувів, а в Криму тільки діючих нині — півтори тисячі. Страждають від цього й Алупка, Артек, Гурзуф, Євпаторія, Нижня Ореанда, Новий Світ, Симеїз, Судак, Феодосія...

Фахівці попереджають: кількість та інтенсивність ґрунтових зсувів на узбережжі нині рекордні, однак пік їх активності очікується через п'ять років. Усе узбережжя, якщо з цим вчасно не боротися, може перетворитися на хаотичне нагромадження каменю й селю, від чого Крим втратить свій курортний імідж. Варто зазначити, що проблему ускладнює й хаотична забудова узбережжя котеджами. Їх зводять на геологічних розломах і нерідко без належних дренажних та берегозміцнювальних робіт.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Споживаєш більше — платиш менше

«Запоріжсталь», ЗАлК, «Дніпроспецсталь» і Запорізький феросплавний завод можуть віднести до нульової групи споживачів електроенергії. Підприємства, середньомісячне споживання електроенергії яких торік становило понад 50 млн. кіловат-годин, Кабмін планує віднести до нульової групи споживачів електроенергії. Попередньо під такі параметри підпадають 22 підприємства, в їх числі — чотири запорізьких підприємства.

Вл. інф.

Запоріжжя.

Зарплата через... прокуратуру

З початку року органи прокуратури Рівненщини порушили 20 кримінальних справ проти керівників підприємств, які не виплачували своїм підлеглим заробітну плату. Вісім справ уже направлено до суду. В порядку реагування на виявлені порушення законодавства про оплату праці внесено 34 протести, притягнуто до відповідальності 79 посадових осіб. Завдяки прокурорському реагуванню населенню виплачено 2,5 мільйона гривень. І все-таки заборгованість із зарплати на Рівненщині ще значна і перевищує 13 мільйонів гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Найбільший аквапарк

Першого червня в Бердянську обіцяють відкрити найбільший в Україні парк водних атракціонів. Він зможе одночасно вмістити більше тисячі чоловік. На п'ятьох гектарах розташуються два басейни — дитячий і дорослий, роздягальні, кухні, кафе-бари, парковки для машин. Планується заповнювати басейни водою на початку сезону, після чого вона очищуватиметься уже всередині замкнутої системи. Таким чином, водопостачання парку ніяк не позначиться на водопостачанні міста. Вхідний квиток, що дає право на перебування в парку цілий день, коштуватиме 75 гривень.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запорізька область.

Полтава наблизилася до столиці

Учора в перший рейс вирушив новий залізничний експрес «Лтава», який з'єднав Полтаву зі столицею України. Час перебування швидкісного поїзда в дорозі — трохи більше 4 годин: експрес відбуває о 7.40 і прибуває до Києва об 11.47. Отож відстань до столиці він долає ледь не вдвічі швидше від звичайного пасажирського поїзда Полтава—Київ. Досі з Полтави до Києва залізницею можна було добратися ще й експресом Харків—Київ, однак маршрут цей став настільки популярним, що в певні дні придбати на нього квиток до столиці практично неможливо.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: щасливої дороги, «Лтаво»!

Фото автора.

Кінець «джинсової революції»?

(Початок на 1-й стор.)

«З політичного погляду позиція України чітка, її висловлено. Ми ці принципи не змінюємо і ніколи не змінюватимемо. Ці принципи відповідають міжнародним нормам», — заявив Президент України. За його словами, вибори в Білорусі відбулися з порушеннями. Зокрема, було зігноровано «право зборів, агітації, рівних можливостей кандидатів». «Ми будемо мати таку політичну оцінку, з якою виступили спостерігачі ОБСЄ», — додав Ющенко, зазначивши, що у складі місії ОБСЄ були спостерігачі від України.

У МВС Білорусі «Голосу України» повідомили, що всі ці людей, яких затримано, буде запротокольовано, після чого їм буде дано правову оцінку. Кількість затриманих не уточнили. Один із лідерів білоруської опозиції, колишній кандидат у президенти Олександр Козулін стверджує, що правоохоронні органи затримали близько 200 чоловік. А командир полку міліції спецпризначення, полковник міліції Юрій Подобед, який на місці керував операцією із затримання, вчора повідомив журналістам, що затримано «усіх мітингувальників». «Революція закінчилася», — додав Подобед...

Лідери опозиції заявили, що домагатимуться звільнення арештованих.

Яна СТАДІЛЬНА.

■ ФОТОФАКТ

У презентації прикордонного комплексу «Великий Березний» Чопського прикордонного загону, що на Закарпатті, взяв участь голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Микола Литвин (на знімку**).**

Фото агентства «Прес-КІТ».

Свято у країні тюльпанів

Киргизія відзначила День народної революції. Рік тому в республіці відбулися події, які призвели до зміни влади. Президент країни Курманбек Бакиєв учора заявив, що Киргизія стала демократичнішою і більш вільною, намітилося економічне зростання. Тепер країну чекає другий етап перетворень, коли до управління державою мають бути залучені органи місцевого самоврядування. Найголовніші проблеми — це зубожіння народу і корупція. Через рік ці проблеми не зникли. Одні вважають, що за такий короткий термін кардинально змінити ситуацію складно, інші з цим не згодні. Президента критикують, але всі визнають, що ніхто в ньому поки що не розчарований.

Переговори на тлі погромів

Франція готується до загальнонаціонального страйку 28 березня. До його проведення закликали профспілки, які доводять свою солідарність зі студентським рухом.

А тим часом французькі студенти не припиняють демонструвати владі своє розчарування і гнів через закон про так званий «контракт першого наймання». З настанням вечора, крім цивілізованих учасників акцій протесту, на вулиці Парижа виходять хулігани, котрі б'ють шибки автомобілів, вітрини магазинів. За добу поліція заарештовує не менш як 150 осіб. Під час заворушень у столиці поранення дістали 60 осіб, у тому числі 27 поліцейських. Влада побоюється, що на тлі студентських протестів країну може знову захлеснути хвиля вандалізму, як це було минулої осені.

Подолати соціальну кризу — таке завдання намагалися учора в другій половині дня вирішити лідери п'яти найбільших профспілок Франції і представники студентства з главою уряду Домініком де Вільпеном. Профспілки вимагають безумовної відмови від скандального законопроекту, а прем'єр не бажає поступатися всіма позиціями.

Підключився до процесу і президент країни Жак Ширак. Він також намагається переконати де Вільпена проявити гнучкість стосовно закону. Як випливає з деяких джерел, глава держави заступився за студентів, оскільки в ситуації, коли демонстрації на вулицях стають дедалі запеклішими, де Вільпен стрімко втрачає шанси стати президентом Франції.

■ ФОТОФАКТ

У рамках Року Грузії в Україні відбулося відкриття фотовиставки Гоги Ганадірі (Тбілісі) «Портрет сторічного ювілею».

На знімку: посол Грузії в Україні Григол Катамадзе (у центрі) оглядає виставку.

Фото агентства «Прес-КІТ».

НАТО в гостях у арабів

Наступне засідання НАТО і його семи партнерів Південносередземноморського регіону відбудеться 6—7 квітня у Марокко. На запланованому засіданні, що вперше за існування Північноатлантичного альянсу відбудеться в арабській країні, йтиметься про подальші перспективи співпраці НАТО з його партнерами у напрямах, які передбачає середземноморський діалог.

Основу середземноморського діалогу було закладено НАТО у 1994 році у Брюсселі. Сьогодні до діалогу залучено сім країн, що не входять до НАТО, — Алжир, Єгипет, Ізраїль, Йорданія, Мавританія, Марокко і Туніс. Ініціатори діалогу розглядали безпеку в Європі у тісному зв'язку з безпекою Середземноморського регіону. Отже, завдання Середземноморського діалогу полягає у поліпшенні порозуміння між його учасниками, а також налагодженні дружніх відносин у Середземномор'ї і прилеглих територій.

У квітневому засіданні візьмуть участь 26 членів НАТО і сім представників від країн, що увійшли до Середземноморського діалогу. Відомо, що на зустрічі будуть запропоновані до розгляду рекомендації за результатами саміту альянсу 2004 року у Стамбулі. На Стамбульському саміті передусім наголошувалося на посиленні співпраці між членами Середземноморського діалогу у таких напрямах, як боротьба з тероризмом, обмін інформацією, безпека кордонів, а також кризовий менеджмент.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

Марокко.

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Палац Потоцьких передали обласній громаді

Депутати обласної ради своїм рішенням колишній палац Потоцьких, пам'ятку архітектури XVII століття, передали до обласної комунальної власності. Це майно належало місцевій приватній структурі «Прикарпатська фінансова компанія», з якою у вересні 2004 року Міністерство оборони уклало договір міни (обміну) семи військових об'єктів в Івано-Франківську на житло для військовослужбовців та їхніх сімей (75 квартир). Серед об'єктів, які тоді перейшли у приватні руки, був і військовий шпиталь, який розташовувався у приміщенні колишнього палацу Потоцьких. Нагадаємо, що ця «військово-квартирна операція», як повідомляла свого часу наша газета, спричинила негативну реакцію громадськості. За словами заступника голови обласної ради Романії Постоляник, незабаром у палаці Потоцьких створять, як і обіцяли прикарпатцям, історико-культурний центр.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Похорон президента

У неділю відбудеться похорон Леннарта Мері, котрий очолював Естонську Республіку в 1992—2001 роках.

Він помер на початку минулого тижня у віці 76 років. За повідомленням МЗС Естонії, похорон екс-президента було відкладено на прохання родини Мері мало не на два тижні, щоб його могли провести в останню путь якнайбільше друзів і прихильників.

У поліцейській операції, пов'язаній з майбутньою церемонією, буде залучено майже третину співробітників поліції країни. Найбільша проблема — організація дорожнього руху: багато вулиць Таллінна перекриють, а кількість місць для паркування обмежено. Очікується, що до Естонії приїде багато державних діячів і політиків з усього світу. Є також побоювання, що в столичному аеропорті не вистачить місця для стоянки літаків. Їх на час церемонії відправлятимуть в сусідні аеропорти, включаючи Гельсінкі. Організатори похорону також планують установити в центрі міста великі екрани, щоб якомога більше людей змогли побачити жалобну службу в церкві Каарлі.

Свого часу в інтерв'ю «Голосу України» перший президент незалежної Естонії сказав: «Я подумки бачу Дніпро і дуже хочу проїхати цієї великою, красивою, могутньою річкою, побувати на могилі Шевченка. Ми пишаємося тим, що його твори перекладені естонською. Це зробив у 70-ті роки мій гарний друг Рейнис Арен». На жаль, мрія Леннарта Мері так і не здійснилася...

Володимир СТРОЙ.

Рига.

■ СВІТ КОРОТКО

ЄС

Візи у Європу не подорожчають

Європейська комісія у зв'язку з деякими технологічними питаннями вирішила не переходити на біометричні візи. Тому й платити за візу доведеться не 60 євро, а 35. Напередодні проти подорожчання віз виступали міністри закордонних справ Угорщини, Литви, Польщі та Естонії. Україна, у свою чергу, збиралася наполягти на підписанні угоди з Брюсселем, за якою базова вартість візи знизилася б для вчених, студентів та інших категорій громадян. Глава МЗС України не виключає, що угода з Європейським союзом про спрощення візового режиму може бути підписана до 1 липня.

ІРАК

Переговори про формування уряду

Учора в Багдаді відновилися переговори про формування нового уряду Іраку. Їх було перервано в неділю у зв'язку з шиїтськими і курдськими святами. У ролі посередника виступає посол США в Багдаді Залмай Халілзод. Раніше курдські та сунітські представники виступили проти призначення на посаду прем'єр-міністра шиїта Ібрагіма аль-Джаафарі, котрий нині є прем'єром перехідного уряду.

ПІВДЕННА КОРЕЯ

Прем'єром стала жінка

Президент Південної Кореї Но Му Хен призначив новим прем'єр-міністром країни жінку-парламентарія Хан М'єн Сук. Це перший випадок в історії південнокорейської держави, коли жінка обіймає таку високу посаду. Вона змінить на посту Лі Хе Чана, який змушений був піти у відставку під шквалом критики. Фігура прем'єра в структурі влади цієї країни є другорядною. Основну роль у прийнятті рішень тут відіграє президент.

ГРУЗІЯ

Кордонами займуться впритул

Президент Грузії Михайло Саакашвілі підписав указ про створення державної комісії з делімітації і демаркації кордонів з Росією, Азербайджаном і Вірменією. Комісія також займеться питанням визначення державного кордону на Чорному морі, особливої економічної зони і континентального шельфу. Очолює комісію заступник міністра закордонних справ Георгій Манджагаладзе, а координуватиме її роботу МЗС.

ІНДІЯ

Соня Ганді не йде в парламент

Соня Ганді, котра очолює Індійський національний конгрес — правлячу партію країни, вирішила відмовитися від депутатського місця в парламенті. Причиною стали обвинувачення опозиції в тому, що вона суміщає кілька посад в уряді й парламенті. Крім роботи в законодавчому органі, де Індійський національний конгрес має більшість місць, Соня Ганді також є головою Національної консультативної ради, що діє при уряді країни.

ДЕНЬ
СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 55 (3805)

Як стверджують російські вчені, активність сонця найближчим часом залишиться невисока

На думку британського МЗС, Бориса БЕРЕЗОВСЬКОГО можуть екстрадирувати у разі надання РФ достатніх доказів

■ У НОМЕР

Подарунок до свята

Кіровоградська область. Автомобіль «Ланос» та чотири комп'ютери вартістю понад 50 тисяч гривень передав на баланс обласного управління СБУ виконком міської ради обласного центру. А зробили це напередодні Дня СБУ, який відзначається сьогодні.

Як повідомила керуюча справами виконкому міськради Віра Сухопарова, автомобіль та комп'ютерна техніка придбані відповідно до міської програми профілактики злочинності.

Олег БОНДАР.

Тюремна картопля виявилася фіктивною

У Маріуполі порушено кримінальну справу проти посадових осіб слідчого ізолятора № 7. Як повідомив начальник управління державної служби із боротьби з економічними злочинами УМВС України в Донецькій області Олег Моргунов, підозрювані — двоє офіцерів внутрішньої служби та завідувач речового складу, зловживаючи службовим становищем, сфальсифікували документи про проведення тендера із закупівлі сухої картоплі. Унаслідок чого переможцем конкурсу стало підприємство, яке має ознаки фіктивності. На рахунок названого підприємства було незаконно перераховано бюджетні кошти в розмірі кількох сотень тисяч гривень.

Це не єдиний скандал, пов'язаний із закупівлею продуктів для виправних закладів. У лютому цього року «на гарячому» були затримані начальник та заступник начальника обласного управління із виконання покарань. Сума хабара, який призначався за укладення угоди про постачання до колоній партії продуктів, становила 9 тисяч доларів США.

Ліна КУЩ.

На одну консерваторію побільшало

Віднині **Дніпропетровськ** матиме свій вищий музичний навчальний заклад. Депутати облради на останній сесії XXXIII скликання ухвалили рішення: перейменувати музичне училище, що перебуває в комунальній власності та підпорядковане обласній раді, в обласний комунальний вищий навчальний заклад «Дніпропетровська консерваторія імені М. Глинки».

Сергій КРАВЧЕНКО.

■ ЦИФРА

14 мільйонів гривень

приніс п'ятий аукціон з продажу земельних ділянок до бюджету Одеси. Планувалося, що на аукціон виставлять вісім земельних ділянок, однак позмагатися можна було за три зі стартовою сумою 10 мільйонів 877 тисяч 155 гривень. За ділянку на вулиці Дача Ковалевського в курортній зоні Одеси було сплачено 7 мільйонів 407 тисяч гривень. Наступний такий аукціон відбудеться в Одесі 25 квітня. На нього передбачено виставити вісім земельних ділянок, серед яких дві — на Французькому бульварі зі стартовою ціною близько 30 мільйонів гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

На знімку: дванадцятирічний Дмитро, мешканець селища Буча Київської області, допомагає батькам торгувати на базарі.

Посол КНР в Україні Гао Юшенг: «У тайванському питанні час працює на нас»

Якщо мирні заходи у процесі переговорів із возз'єднання Китаю і Тайваню буде вичерпано, Пекін удасться до інших методів. Про це в інтерв'ю «Голосу України» заявив Надзвичайний і Повноважний Посол Китайської Народної Республіки в Україні Гао ЮШЕНГ. Тим часом відносини між двома берегами Тайванської протоки знову загострюються. Черговий виток конфлікту був спровокований рішенням тайбейської влади ліквідувати Раду національного возз'єднання, яка розробляла механізми приєднання острова до КНР. Ця криза загрожує стабільності в Тихоокеанському регіоні і може серйозно впливати на міжнародну політику в найближчому майбутньому.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

— Пане посол, розкажіть про історію тайванського питання.

— Тайвань є невід'ємною частиною Китаю. Про це свідчать правові й історичні факти. Лише 1895 року, після поразки Цинської династії у війні з Японією, було підписано нерівноправний договір, відповідно до якого Японія окупувала Тайвань на п'ятдесят років. Але після капітуляції Токіо в 1945-му острів знову повернувся під юрисдикцію Пекіна. Після Другої світової у Китаї почалася громадянська війна, перемогу в якій здобула Комуністична партія. Гоміндданівське угруповання 1949 року втекло з материка й окупувало Тайвань. У 90-х роках минулого століття керівництво острова провадило політику зближення з Китаєм за принципом: Тайвань — це частина КНР. Але нині при владі в Тайбеї опинилися сепаратисти, які відстоюють так звану незалежність острова. 27 січня нинішнього року було ліквідовано Раду національного возз'єднання. Це був дуже небезпечний крок.

— Через це ситуація може загостритися?

— Без сумніву. Усе міжнародне співтовариство визнає, у світі існує один Китай. У тому числі й Україна. Глава прес-служби Міністерства закордонних справ Василь Філіпчук 14 лютого на брифінгу для преси ще раз наголосив, що позиція України в цьому питанні незмінна — офіційний Київ визнає цілісність Китаю. КНР, у свою чергу, підтримує суверенітет України і виступає за поглиблення двосторонніх відносин. Адже наші країни мають величезний потенціал співробітництва в торговій, культурній, політичній і інших сферах.

— Які основні принципи, якими керується Китай у цьому питанні?

— Основні принципи політики Пекіна щодо Тайваню такі: по-перше, цей острів — невіддільна частина КНР. По-друге, ми і надалі дотримуємося принципу: одна держава — два лади. По-третє, наш уряд виступає за возз'єднання Тайваню з Китаєм шляхом мирних переговорів. Однак ми не обіцяємо дотримуватися виняткового мирних методів у разі, якщо всі можливості мирного возз'єднання буде вичерпано. Нині політика Тайбею, спрямована на досягнення так званої незалежності, створює напруженість і загрожує стабільності усього Тихоокеанського регіону.

— Не секрет, що важливу роль у тайванському конфлікті відіграють США...

— Вашингтон сьогодні незадоволений політикою, що її проводить влада Чень Шуйбяня (керівник Тайваню. — **Авт.**). Американці заявили, що вони провадитимуть політику одного Китаю. Ми сподіваємося, що США втілюватимуть у життя цю політику послідовніше.

— Коли Тайвань остаточно возз'єднається з Китаєм?

— Ми не будуємо точних графіків. Але я хочу наголосити, що ми не допустимо нескінченного затягування розв'язання цього питання. Повторю, час працює на нас. Китай сьогодні розвивається набагато швидше Тайваню. Якщо раніше основними торговими партнерами острова були США і Японія, то тепер — це Китай. Близько двох мільйонів тайванців постійно проживають на материковій частині КНР. Мало того, в жовтні минулого року на Тайвані відбулися вибори в місцеві органи самоврядування. У них партія Чень Шуйбяня зазнала поразки. Тепер більшість у парламенті острова становлять ті сили, що виступають проти незалежності Тайваню. До того ж результати цих виборів свідчать і про настрої серед населення Тайваню. А опозиція острова нині виступає за принцип одного Китаю. Уже сьогодні можна спрогнозувати, що сепаратистська діяльність зазнає цілковитої поразки. Рейтинги Чень Шуйбяня після ліквідації Ради національного возз'єднання різко упали.

— Що робитиме Пекін, щоб скоріше приєднати Тайвань?

— Днями закінчилася сесія парламенту КНР, під час якої розглядалося це питання. По-перше, ми рішуче виступаємо проти сепаратистської діяльності нинішнього тайванського керівництва. По-друге, за жодних умов ми не допустимо відділення Тайваню від Китаю. По-третє, докладемо всіх зусиль, щоб питання возз'єднання КНР і Тайваню вирішилося мирним шляхом. По-четверте, продовжуватимемо розвивати гуманітарні і торговельно-економічні відносини з островом. Приміром, уже нині товарообороту між островом і материком становить 20 мільярдів доларів! Дуже важливо усвідомити, що сьогодні без співробітництва з материковим Китаєм Тайвань існувати не може.

Бесіду вела Тетяна ПАСОВА.

Історична довідка

- ***1949 рік. Правляча верхівка Гоміндана, що програла у громадянській війні, окуповує Тайвань.***
- ***Грудень 1954 року. Адміністрація США підписала з Тайванем «Договір про спільну оборону», згідно з яким острів підпадав під «протекцію» США.***
- ***25 жовтня 1971 року. 26-та сесія Генеральної Асамблеї ООН прийняла резолюцію №2758, що визнала представника КНР єдиним законним представником Китаю в ООН.***
- ***Лютий 1972 року. Президент США Річард Ніксон заявив, що Вашингтон визнає існування єдиного Китаю.***
- ***1 січня 1979 року. Між США і КНР установлені дипломатичні відносини.***
- ***2000 рік. До влади на Тайвані прийшли націоналістичні сили на чолі з Чень Шуйбянем, які провадять політику сепаратизму.***
- ***27 січня 2006 року. Влада Тайваню ліквідувала діяльність Ради національного возз'єднання.***

■ СПОРТ

Сало — сила!

Позавчора в Будапешті (Угорщина) відбувся конгрес УЄФА, на якому Україна разом із Польщею представляли спільний стенд у боротьбі за Євро—2012. Виставляли їх також наші суперники в цій боротьбі — Італія і спільно Угорщина та Хорватія. Ввечері того дня на прес-конференції в Києві президент Федерації футболу України Григорій Суркіс та в. о. міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко розповіли про будапештські оглядини.

Показали відеофільм, з якого було помітно, що представлення українсько-польського стенду відвідало найбільше гостей. Серед них — президент УЄФА Леннарт Йоханссон та президент ФІФА Йозеф Блаттер. Італійський та угорсько-хорватський стенди видавалися не такими яскравими і переконливими, як наш. Біля нашого було постійно велелюдно. І це завдяки насамперед українській гостинності. Саме на цьому наголосив пан Суркіс. Був чудовий стіл. А українська горілка з перцем та бутерброди з салом мали неабияку популярність. Навіть Зеп Блаттер кілька разів піднімав чарку зі справжнім козацьким напоєм, заїдаючи салом та спілкуючись з президентом НОК України Сергієм Бубкою і міністром Юрієм Павленком.

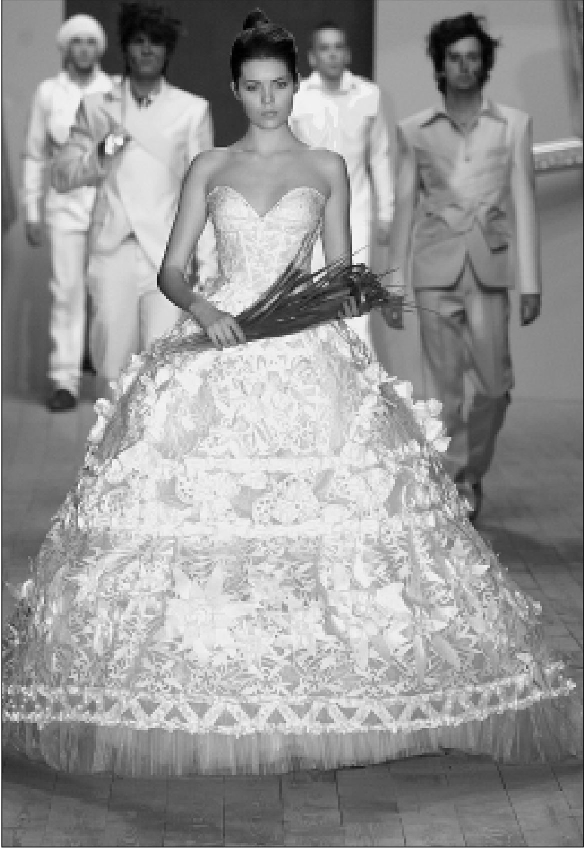
Пан Йоханссон, як і більшість гостей конгресу під час представлення стенду, також віддав перевагу українській гостинності. І Блаттер, і Йоханссон провели біля нашого стенду чимало часу. Зокрема, президент УЄФА щиро зізнався, що дуже радітиме, якщо Україна разом із Польщею стане господаркою Євро—2012.

За словами Юрія Павленка, під час презентації у Будапешті представників УЄФА, природно, цікавила позиція влади. Плюсом для нас стало те, що на конгресі були присутні міністри спорту України та Польщі, тоді як від інших претендентів — не було. «Я переконався особисто, що наша заявка має неабиякі шанси на перемогу. Зокрема, президент ФІФА Йозеф Блаттер дипломатично оцінив наші шанси як 33,3 відсотка», — сказав Юрій Павленко. Він запевнив, що проблему з НСК «Олімпійський» він тримає на особистому контролі і налаштований на те, щоб представники фірми-забудовника надали проект евакуації вболівальників на 95 000 місць — 83 тисячі глядачів та більш як 10 тисяч обслуговуючого персоналу).

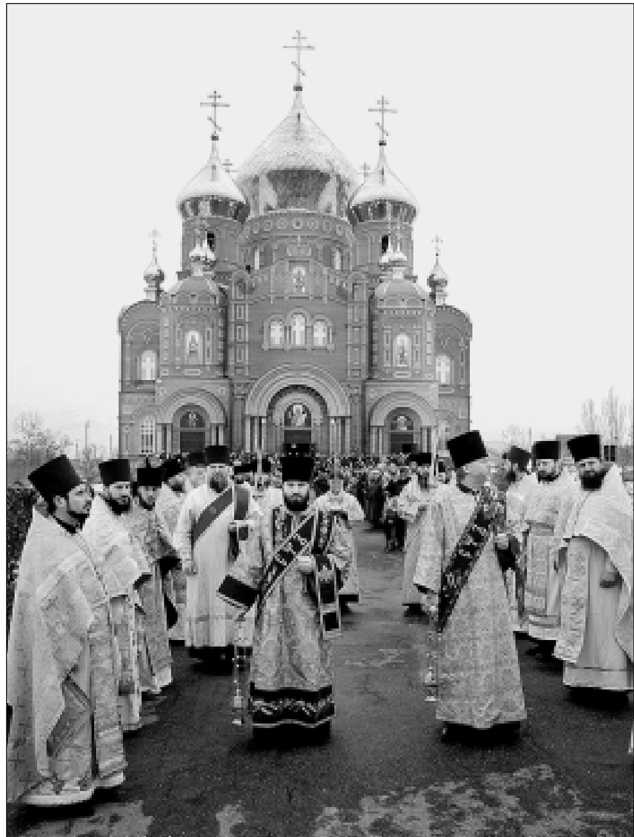
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

17 березня. Робоча поїздка Голови Верховної Ради України Володимира Литвина до Миколаївської області.

18 березня. Київ. Тиждень високої моди Ukrainian Fashion Week.

19 березня. Луганськ. Відкрито та освячено Свято-Володимирський кафедральний собор.

20 березня. Львів. Внаслідок вибуху газу в аптеці на першому поверсі житлового будинку постраждало двоє людей.

21 березня. Донецька область. У смт Ялта Першотравневого району підтоплено вісім будинків.

23 березня. Біля Будинку кіно, в якому відкрилась виставка проектів Євросоюзу в Україні, відбувся мовчазний пікет «Ці руки нікого не депортували???».

22 березня. У столичному Водно-інформаційному центрі з нагоди Всесвітнього дня води пройшов день відкритих дверей.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

Укрзалізниця відкрила п'ять вокзалів на Донецькій залізниці

Директор Всесвітнього банку по Україні, Молдові і Білорусі Пол Бірмінгхем: Дванадцятивідсоткове скорочення енергоємності компенсує вплив нинішнього підвищення ціни на газ в Україні»

Кулібіни, діставайте свої ноу-хау...

Як, на ваш погляд, рятуються від холоду в тракторній бригаді? Як і колись: беруть шматок азбестової труби, натягають на неї електроспіраль, потім ставлять посередині приміщення і гріються. Витрата електроенергії — 10—15 кіловат. Чимало, але що поробиш. Так було і так ще є. Але тепер з'явилася тому альтернатива.

— У мене в руках практично ціла котельня, — демонструє кореспондентові «Голосу України» одну з україно-російських розробок перший заступник голови Дніпропетровської ОДА **Володимир АЛЬОХІН**. — Невелика трубка з вигином вмикається у звичайну розетку, роблять трубні розводи по одній—двом кімнатам, і тепло забезпечено. До того ж витрата електроенергії при роботі цієї мікрокотельні усього 0,3—0,4 кВт. І не треба тягти до віддалених будинків підземні газові комунікації, закуповувати додаткове устаткування: включив «грілку» в мережу — і грійся. І таких знахідок, що дають можливість заощаджувати енергоресурси, в області зібрали вже чимало.

Узятися за пошук резервів тут вирішили усім миром. Для початку провели наради, «круглі столи» із ученими, раціоналізаторами, де порушували те саме питання: що можна зробити для зменшення нераціонального використання енергоносіїв. Адже раніше багато хто не обтяжував себе тим, що в Європі, наприклад, на мільйон населення за рік використовують мільярд кубів газу. У нас — удвічі більше. А якщо взяти нашу комунальну сферу, то в собівартості подачі і споживання одного кубометра води частка електроенергії сягає 50 відсотків. У Європі — не більш 20—25. Коли це порівняли — багато хто за голову взявся.

— Чому ми наймарнотратніші у світі?

— Свого часу, коли будували великі водонасосні станції, ставили потужне устаткування, про економію, як правило, не думали, — каже Володимир Альохін. — А коли рік тому над цим замислилися — на модернізацію не було грошей. Тепер відступати нікуди. Тому створили робочу групу, узагальнили все позитивне, що є на сьогодні в області і за її межами, взяли на облік багато ноу-хау, рацпропозицій. Навіть ті, що роками «лежали в скринях, покриті пилом».

За підсумками презентацій нововведень (їх проводитимуть постійно) передбачається провести атестації будинків і будівель. Потім, маючи варіанти різних рішень теплозаощадження й економії енергоносіїв, кращі впроваджувати у виробництво. Десь замінити котли, які вже морально і матеріально застаріли, десь встановити нове модульне устаткування, а десь промити систему або утеплити вікна і двері, поставити додаткові краники на батареях. Нещодавно відкрили в Петропавлівці сучасну лікарню. Усе зробили на «відмінно». Але всі приміщення, незалежно від того, є там хворі чи ні, опалюють однаково. А якби на кожній з батарей передбачити автономний регулятор тепловідведення? Начебто дрібниця, а економія була б відчутна. Або взяти найвіддаленішу у Синельниківському районі Писарівську восьмирічну школу. Там, особливо в спортзалі і їдальні, завжди було холодно. Діти не знімали верхній одяг. Уперше за всі роки тут зробили промивання системи опалення. Тепер у всіх приміщеннях — як на пляжі. Довелося навіть зменшити обігрів. А значить і витрати газу. Витратили на промивання 12 тисяч гривень. Але вже підрахували, що витрати окупляться за три роки. І це цілком реально зробити повсюдно. Рекомендації вже розробляють по кожному району, місту.

— А чи вистачить на все це грошей? Адже ви казали, що багато розробок були в запасниках і «під сукном» через брак коштів на їх впровадження.

— Звичайно, швидко це зробити не вдасться. Але ми вже цього року багато чого ремонтуватимемо, реконструюватимемо або модернізуватимемо із врахуванням енергоощадних технологій. Так само й у будівництві. Намагатимемося консолідувати бюджетні гроші на рівнях області, міста, району і спрямувати їх на цю справу. Передусім, звичайно, для бюджетних організацій. А госпрозрахунковим підприємствам треба допомогти з наданням вигідних кредитів. З банками про це вже ведуть переговори.

— Чи передбачається стимулювання найактивніших Кулібіних і тих, хто береться впроваджувати їхні ідеї?

— Стимули будуть обов'язково. Ведемо роз'яснювальну роботу, тиражуємо цікаві починання. Все спрямовано на те, щоб кожен був налаштований на «хвилю економії». І в побуті, і на виробництві. Щоб кожного зацікавити раціонально використовувати воду і теплокалорії, ощадливо виплавляти тонни металу або випікати кілограм хліба...

— Кажуть, що масова газифікація сіл тепер може обернутися непоправними втратами в енергозаощадженні. Люди нерідко цілодобово безперервно витрачають газ на опалення приміщень, багато хто з них відмовляються встановлювати лічильники.

— Кожен має право сам вирішувати, яким енергоносієм користуватися. Де більше витрачати газ, де — електроенергію. А хтось узагалі топить тільки дровами. І не хоче змінювати звичку. Головне — чітко усвідомити: дешевої енергії уже не буде, економія має стати звичкою. Як давно це роблять у розвинених країнах. Держава, в свою чергу, зобов'язана удосконалювати контроль і облік, створювати вигідні умови економії. Наприклад, для установки лічильників у кожній квартирі і будинку. ОДА уже прийняла рішення укладати прямі договори про співробітництво з енергетиками, газівниками. Перший такий контракт з обленерго вже дає позитивні результати. Кожен приклад дбайливості не слід залишати без уваги. Те, що зробили в Писарівській восьмирічці, вже знають у колективах усіх шкіл. Упевнений, що діти цієї школи, одержавши наочний урок ощадливості, тепер інакше думатимуть про заощадження тепла й електроенергії.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Чугуїв — місто якості

Переконавшись у перевагах сертифікації, дедалі більше українських підприємств і організацій впроваджують системи управління якістю. Однак для органів місцевого самоврядування міжнародний стандарт ISO 9001:2000, на основі якого працюють багато місцевих влад у Європі, та й в усьому світі, поки що є нововведенням. Водночас проведення адміністративно-територіальної реформи передбачає саме такі докорінні зміни в підходах до управління. Одним з перших українських міст, що прийняли виклик часу, є Чугуїв Харківської області.

— Власне кажучи, підмурівок роботи з удосконалення системи управління було закладено чугуївською владою ще в 2001 році, з прийняттям Стратегічного плану розвитку міста на 2002—2006 рр., — ***розповідає заступник міського голови, керівник проекту «Розробка ефективної системи надання послуг населенню міста Чугуєва органами місцевого самоврядування» Олена ХВАТИНЕЦЬ.***

— Однак безпосередня робота над проектом почалася завдяки ініціативі нашого міського голови Галини Мінаєвої у квітні цього року. Членами координаційної ради, що опікується реалізацією проекту, було складено план-графік впровадження системи управління якістю. Передбачені ним заходи виконуються у повному обсязі й без зволікань. Це, наприклад, розробка процедур якості відділами і службами міськвиконкому, приведення посадових інструкцій у відповідність з положеннями стандарту тощо. Усю цю роботу провадять у тісній взаємодії з нашим головним партнером з реалізації проекту — ДП «Харківстандартметрологія», яке на сьогоднішній день є лідером серед установ України, що працюють у сфері сертифікації систем управління якістю. Упевнена, що з його допомогою ми досягнемо нашої загальної мети — відповідності послуг, наданих міською владою населенню міста Чугуєва, міжнародним стандартам якості.

Сертифікувати впроваджену систему управління якістю міська влада Чугуєва планує найближчим часом. Результатом її впровадження має стати раціональніше використання наявних у розпорядженні міської влади ресурсів і зосередження уваги на найважливіших проблемах мешканців міста. Досягти цього можна буде завдяки чітко налагодженій системі роботи міської влади. Зокрема, у рамках реалізації проекту проводять інвентаризацію послуг, наданих міськвиконкомом населенню, завдяки чому городяни стануть одержувати більш кваліфіковану і оперативну допомогу фахівців, а чиновники позбудуться зайвої роботи, оскільки їхню діяльність буде суворо регламентовано. До речі, посадові особи проходять навчання на семінарах, де їх знайомлять з базовими аспектами управління якістю і навичками якісного обслуговування населення.

Одна з цілей — створення Центру муніципальних послуг, у якому жителі міста зможуть отримати інформацію про всі послуги виконавчих органів, державних установ і організацій, що діють на території міста. Працівники центру здійснюватимуть первинне консультування городян, а посадові особи прийматимуть рішення з кожного питання згідно зі спеціально розробленими управлінськими процедурами, сертифікованими за міжнародними стандартами якості. Роботу органів місцевого самоврядування оцінюватимуть «іззовні» і значною мірою контролюватимуть депутати міської ради.

Це дасть змогу городянам не блукати чиновницькими кабінетами, бо буде якісно змінено підхід до управління соціальним та економічним розвитком міста. І якщо все піде так, як задумано, то в Чугуєва з'являться можливості міжнародного визнання і залучення коштів інвесторів, для яких наявність сертифіката якості часто є головним чинником у прийнятті рішень.

Про державну важливість цього напряму діяльності говорить генеральний директор ДП «Харківстандартметрологія» Михайло БУДЬОННИЙ:

— У травні цього року фахівці нашого підприємства взяли участь у Всеукраїнському з'їзді якості, що відбувся під гаслом «Якість — національна ідея України в XXI сторіччі». Його метою стало визначення загальнонаціональних підходів до подальшого підвищення ділової досконалості українських підприємств і організацій, що дало б можливість поліпшити якість продукції і послуг для громадян України і забезпечило конкурентоспроможність нашої країни в умовах вступу до СОТ й інтеграції до ЄС. Учасники з'їзду були одностайні в тому, що демократичні перетворення, які відбуваються останнім часом у нашій країні, створюють всі умови для докорінного поліпшення ситуації в сфері якості. Особливо актуальні нині завдання з впровадження сучасних підходів до управління якістю в органах державної влади і місцевого самоврядування, підвищення якості послуг, які держава надає своїм громадянам. Наше підприємство готове до сертифікації таких систем управління якістю на основі міжнародних стандартів.

Новий стиль роботи співробітників муніципалітету має бути постійним, а його високий рівень не змінюватися залежно від того, хто конкретно в майбутньому очолюватиме місцевого самоврядування Чугуєва: сертифікат якості треба підтверджувати кожні п'ять років, при цьому щорічний нагляд, проведений фахівцями ДП «Харківстандартметрологія», має свідчити про якісний, безперервний розвиток управління містом.

Тетяна БОКОВА.

Харків.

Як будувати — вчимося по книзі

У Київському національному університеті будівництва та архітектури відбулася презентація нового підручника «Сучасні композиційні будівельно-оздоблювальні матеріали». Його автори — відомі фахівці-науковці та практики П. Захарченко, Е. Долгий, Ю. Галаган, О. Гавриш, Д. Гулін, О. Старченко — довели незаперечні переваги нових матеріалів і технологій, які є давно загальновизнаними на Заході і вже набули широкого розвитку в Україні.

Ректор університету професор Анатолій Тугай у своєму виступі сказав, що вихід у світ такого підручника без перебільшення можна назвати подією не лише важливою, а й довгоочікуваною. Він щиро подякував авторам за те, що вони знайшли можливість передати для вищих навчальних закладів необхідну кількість підручників.

Адже, як зазначив заступник голови корпорації «Укрбудматеріали», завідувач кафедри цього університету Петро Захарченко, досі розробки провідних виробників таких матеріалів значно випереджали організацію відповідного навчального процесу.

Завдяки потужним інвестиціям одного з найбільших у світі виробників будівельних матеріалів з гіпсу — фірми «Кнауф» — створено сучасне виробництво гіпсокартонних плит та сухих будівельних сумішей.

— З самого початку роботи в Україні фірма «Кнауф» приділяє багато уваги навчанню будівельників та архітекторів сучасних технологій сухого будівництва, — сказав на презентації її керівник Олександр Гавриш. — Тільки 2005 року в навчальних центрах фірми у Києві, Донецьку та Одесі свою кваліфікацію підвищували близько 5000 осіб. У двох вузах — КНУБА та ДонНАБА — запроваджено факультативний курс лекцій із сухого будівництва, проводяться освітні та наукові заходи.

У новому підручнику системно підібрана інформація про високоефективні композиційні матеріали будівельної хімії, і завдання вузів — впровадити її у навчальні плани та забезпечити належну підготовку фахівців вищої кваліфікації.

Зліва направо: ***генеральний директор ТОВ «Кнауф гіпс Київ» Олександр Гавриш, ректор Київського національного університету будівництва і архітектури Анатолій Тугай, завідувач кафедри «Товарознавство та комерційна діяльність у будівництві», доцент, кандидат технічних наук Петро Захарченко, технічний директор ООО «Полірем» Едуард Долгий.***

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Олександр САВЧУК, президент ВАТ «Азовмаш»:

«Майбутнє — за інноваційними технологіями»

Вислів «випереджаючи час» для ВАТ «Азовмаш» — не тільки гарний епітет. Торік підприємство стало єдиним з-поміж великих вагонобудівних заводів СНД, хто не скоротив обсяги виробництва — тоді як колеги працювали при 20—30-відсотковому завантаженні потужностей. Заздалегідь спрогнозувавши зміну кон'юнктури ринку, маріупольські машинобудівники практично цілком обновили номенклатуру вагонів, які випускають. Секрет успіху — в інноваційних технологіях, що дають змогу «Азовмашу» утримувати лідерство серед машинобудівних підприємств. Про це — розмова з президентом ВАТ Олександром САВЧУКОМ.

— Олександре Володимировичу, портфель замовлень на 2006 рік заповнений і навіть переповнений. Які чинники стануть визначальними для розвитку підприємства цьогоріч?

— Нові розробки, залучення фахівців, омолодження колективу, загальне підвищення кваліфікації. Тобто наука і людський чинник. Хоча наука — це теж людський чинник на сто відсотків.

— Показово, що наша розмова починається не з тонн і мільйонів, а з людини. Демографічна ситуація складається так, що найближчими роками підприємства відчуватимуть гострий дефіцит кадрів. Ви готові до цього?

— Ви навіть не уявляєте, яке це важливе і важке запитання. Переконаний, ті кризи, що потрясають країну — політичні, економічні, — ми подолаємо. Іншого шляху просто немає. Але зростання обсягів виробництва, розвиток промисловості потребуватимуть значної кількості людей. І в якийсь період це стане головним стримуючим фактором. Бо відразу перейти на якісь технології, що дозволять ту само роботу виконувати меншою кількістю робочих рук, неможливо. Це потребуватиме величезних капітальних вкладень і часу. На мій погляд, створення нових робочих місць — сьогодні не питання, принаймні в Донецькій області. У нас дефіцит робочої сили. Хто хоче працювати, той працює. Але є проблема якості, глобального підвищення рівня персоналу. Нам доведеться через це пройти.

— У який спосіб можна залучити найкваліфікованіших працівників?

— Через створення кращих умов праці та відпочинку, в комплексі. За перші два місяці цього року ми вже підвищили зарплату на 15 відсотків, порівняно з рівнем минулого року. І до вересня ще відсотків на 20, щонайменше, підвищимо. Отже, заробіток становитиме в середньому 1500—1600 гривень. Щодо умов праці, то, як приклад, я особисто щодня дивлюся довідку, яка температура в побутових приміщеннях. Навіть у сильні морози не було нижче 20 градусів. Крім того, в цей період за рахунок адміністрації підприємства ми організували безплатний чай. Люди відчули турботу, незважаючи на погодні складнощі. Запровадження технологій, що полегшують працю, — це також один із моїх пріоритетів у роботі.

Ми нині розробляємо комплексну програму із залучення кваліфікованих кадрів, щодо закріплення їх. На часі оптимізація кадрового складу, з точки зору підвищення професійного, освітнього рівня і з погляду вікових критеріїв. Треба омолоджувати колектив. Активно заохочуємо підвищення освітнього, професійного рівня. Минули часи некваліфікованої праці. Можливо, і тепер вона мала б місце, але демографія не дозволяє. Один кваліфікований працівник може зробити стільки само, скільки троє непідготовлених. І є альтернатива: або взяти трьох некваліфікованих, або одного кваліфікованого, але платити йому зарплату за трьох. Це вже всі починають розуміти. Іншого виходу немає. І нові технології — вони не просто з Місяця звалилися. Вони дозволяють меншою кількістю людей робити більший обсяг роботи. Але ця менша кількість людей має бути грамотнішою й освіченішою. І немає іншого шляху. Хто швидше розв'яже проблему кадрів, щоб люди закріпилися на підприємстві, працювали і цінували своє місце, той і виграє. Особливо в Маріуполі, де тисячу гривень вже і зарплатою не вважають.

— Як ви гадаєте, могла б допомогти вирішити кадрове питання міграція «робочих рук» із Західної і Центральної України, тобто з регіонів із високим рівнем безробіття?

— Колись таке вже було, за часів індустріалізації. Але постає питання: а чому мешканці Західної України їдуть не сюди, а в Португалію, Італію, Польщу? Адже чистий залишок, з урахуванням витрат на дорогу і проживання, — його можна порівняти з тутешніми заробітками. Секрет — в умовах життя. Ми реально повинні розуміти, що сюди поїдуть на заробітки, якщо ми створимо нормальне середовище. Здавалося б, навіщо бігти в чужу країну, жити в приниженні? Але біжать, бо там безпечно. Там у хвилини відпочинку можна піти в кафе відпочити і нічого не боятися. І навколо тебе чисто, акуратно. А якщо те саме буде тут, куди поїдуть: за кордон чи туди, де свої люди, своя ментальність, своя країна?

— Олександре Володимировичу, на початку минулого року ви поставили за мету — досягти обсягу виробництва продукції в три мільярди гривень. Чи задоволені ви результатами роботи у 2005 році?

— Минулий рік видався дуже важким для всього вагонобудування. Відбулося насичення ринку вантажних напіввагонів, треба було запропонувати щось нове, ефективніше. Потрібні були нові ринки. Якщо до 2003 року домінували нафтобензинові цистерни, а в 2004-му — напіввагони, то після насичення ринку «Азовмаш» форсував випуск газових і спеціалізованих цистерн, критих вагонів і платформ. Одночасно відбувається освоєння п'яти нових дослідних зразків, які раніше не випускали.

Я багато разів повторюю своїм підлеглим: тільки-но заспокоївся — ти програв. Ми не заспокоїлися. Ми передбачали, що буде важко і якось намагалися, образно кажучи, збити молоко в сметану. Нам це вдалося, обсяги виробництва не впали. Але 2006 рік, як і найближчі два-три, обіцяє бути не менш важким для вагонобудування. Збільшення попиту ми прогнозуємо у 2010-му, але до цього потрібно воювати, боротися. Одним з істотних підсумків минулого року стало відкриття нових ринків збуту. Чекаємо результатів тендера з технічного переозброєння залізниць Пакистану. Ця програма розрахована на п'ять років і поставку 15 тисяч вагонів.

Напрямів багато, але вони всі відпрацьовані, і щось нове стає справжнім відкриттям. Ось ми нову платформу зробили. Серійна платформа має вантажопідйомність 69 тонн. Ми домоглися 72 тонни. Це вже прорив, всі зацікавились. І іранцям треба, і росіянам. Замовники нині рахують гроші.

— Згідно з бізнес-планом підприємства на 2006 рік, питома вага експорту зросте. Що це означає?

— Це означає тільки одне — «Укрзалізниця» закуповує мало вагонів і не стимулює приватні компанії на збільшення власного парку. Але ми бачимо конкретні пропозиції щодо розвитку цього бізнесу в Росії, Казахстані, Пакистані, Ірані. Сьогодні в Україні займатися операторським приватним перевезенням невигідно. Тому що ставки вкрай низькі. Окупність вагона — 10 років. У Росії за добу оренда напіввагона коштує 25 доларів, а в Україні — 15. Водночас вагонів катастрофічно не вистачає. Це велике лихо для України — нестача рухомого складу і неможливість цей вакуум заповнити. Немає стимулювання приватного бізнесу, для того щоб інвестиції пішли звідси. Втрачають величезні гроші — країна, залізниця, підприємства. На простоях під час навантаження і вивантаження. Російські та казахські фірми бояться сюди вагони заганяти, бо потім забрати не можуть. Вихід — дати пільги цьому бізнесу або вирівняти ситуацію бодай порівняно з Росією.

— У зв'язку з газовою кризою металурги заговорили про активне впровадження енергозберігаючих технологій. Ви вважаєте, металурги зможуть протягом чотирьох-п'яти років відмовитися від мартенівського виробництва? Принаймні такі обіцянки лунають.

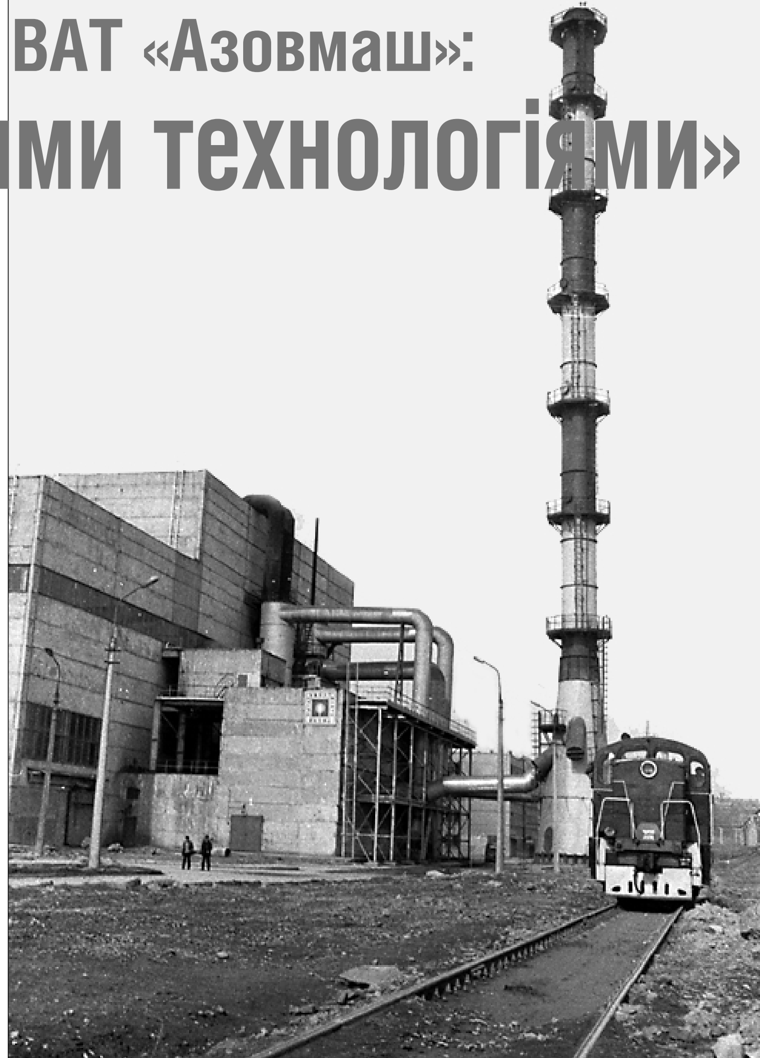

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (з архіву Укрінформу).

— Тут треба розділити поняття. Технічне переозброєння неминуче, так само неминуче, як і те, що крутиться земля. І хоч би як металурги скаржилися на труднощі — а поскаржитися вони люблять, — виробництво вони модернізуватимуть, інакше метал ніхто не купуватиме. Але перейти цілком на енергозберігаючі технології — це сотні мільйонів доларів. Щодо мартена, все залежатиме від ринку. Мартенівська сталь сьогодні затребувана. Чим замінити вибулі потужності? Потрібно будувати нові конвертерні цехи, але це і дорого, і довго.

— Чи під силу «Азовмашу» запропонувати комплексне вирішення проблеми технічного переозброєння металургійних підприємств?

— Ми на місяць можемо робити 1000—1500 тонн обладнання. А в нас уже на 10 тисяч тонн укладено контракти. І ще стільки само у розробленні, ми самі притримуємо. Іншими словами, наприклад, у «Азовмаші» той обсяг виробничих потужностей, що займається виготовленням металургійного і гірничорудного обладнання, завантажений на 100 відсотків. Збільшувати далі обсяги виробництва важкого машинобудування? Для цього потрібно купувати металорізальне обладнання. Потрібен хоча б ще один механооброблювальний цех. Це щонайменше 15—20 мільйонів доларів і десь рік-два, щоб зробити, встановити і налагодити обладнання. Бо верстати — унікальні.

Тому, коли мова заходить про швидке закриття мартенівського виробництва, є дві відповіді: або якимись фіскальними методами в Україні заборонять робити мартенівську сталь, з метою економії газу, або це утопія. І ми повинні розуміти, що країна недорахується значних надходжень у бюджет, оскільки швидко заповнені ці потужності бути не можуть. Я думаю, в кращому разі — через десять років, але не через чотири-п'ять.

— Останнім часом лунають думки, що така залежність бюджету від металургійної галузі — погано. Чи згодні ви з цим?

— За великим рахунком, це не так і погано — металургія як базова галузь. Це не так ефективно, як нафта і газ, але завжди потрібно світові. Так швидко заробити гроші в машинобудуванні неможливо. А для переходу на інші джерела доходів (наприклад, інформаційні технології) у нас просто немає необхідної науково-технічної і кадрової бази. Не треба повторювати помилки конверсії, коли ми думали, що зможемо на ракетних заводах робити пральні машинки.

— До речі, адже на «Азовмаші» був досвід виробництва газових плит — в порядку конверсії?

— Так, був. Ми ліквідували це виробництво. Все одно краще від «Арістона», «Електролюкса» та інших не зробимо. У нас немає традицій, немає технологій. Здавалося б, нічого складного, я був на цих заводах. Але ми народжені для іншого і весь час робили інше. І те, що ми робимо, повинні робити на світовому рівні, інакше збанкрутуємо.

Тож, якщо говорити про базові для економіки галузі, нікуди від металургійної промисловості ми не дінемося. Питання в іншому. Щоб вона була конкурентоспроможна, нове обладнання, нові технології повинні стати пріоритетом. На жаль, цього немає сьогодні. І тільки тепер власники починають розуміти, що «навмання» не проскочиш. І щоб металургійні підприємства працювали ефективно, має бути ефективним машинобудування. В нього теж потрібно вкладати гроші. Все взаємозалежно. Експорт сировини — це не так вигідно, та й не вічно. Майбутнє — за інноваційними технологіями, за розвитком техніки.

Інтерв'ю провела Ліна КУЩ.

«Азовмаш» у цифрах і фактах

Обсяг виробництва товарної продукції у 2005 р. досяг 2 мільярди 873 мільйони гривень (+7,8 відсотка до рівня 2004 року). Плановано, що 2006 року підприємство перейде 3-мільярдний рубіж обсягу виробництва.

За два місяці нинішнього року вироблено продукції на 446 мільйонів гривень (+11,3 відсотка до рівня 2004 року). При цьому випущено 1159 вантажних вагонів і платформ, а випуск цистерн зріс у 1,7 разу. Взято курс на розширення випуску платформ довжиною 60 і 80 футів, які сьогодні не мають аналогів у СНД щодо ефективності конструкції.

«Азовмаш» утримує позиції провідної компанії з випуску конвертерів для металургійних підприємств. Тільки за останні п'ять років маріупольські машинобудівники виготовили і поставили більш як 20 конвертерів різної ємності і комплектації. Нещодавно підприємство стало переможцем тендера на поставку корпусу конвертера ємністю 350 тонн для Магнітогорського металургійного комбінату (Росія).

Закінчено оформлення контракту на поставку автопаливозаправника (АПЗ) для міжнародного аеропорту Атирау в Казахстані. Вартість контракту — понад 1,5 мільйона гривень. «Азовмаш» є провідним виробником автопаливозаправної техніки. Зараз у цехах підприємства йде складання АПЗ для Ханти-Мансійська. У січні таку техніку одержав аеропорт Маріуполь, а в лютому маріупольські фахівці завершили складання обладнання для заправлення літаків, виконаного для аеропорту Бориспіль.

У 2005 році асигнування на соціальну сферу збільшилися на 35—40 відсотків. Серед пріоритетних об'єктів 2006 року — початок будівництва спортивно-концертного комплексу на п'ять тисяч місць.

У міській лікарні № 5 Маріуполя відкрито нове діагностичне відділення, відремонтоване і обладнане за спонсорської допомоги ВАТ «Азовмаш». Вартість ремонту перевищила 300 тисяч гривень, придбано сучасне устаткування на суму 100 тисяч доларів.

У 2005 році «Азовмаш» перерахував до бюджету і спеціальних фондів 165 мільйонів гривень. Нинішнього року платежі досягнуть 177 мільйонів гривень.

Унаслідок зіткнення легковика і двох мікроавтобусів в Одеській області постраждали 13 осіб

Російський олігарх, Михайло ХОДОРКОВСЬКИЙ чекає від адміністрації колонії відповіді на прохання займатися наукою

■ ДІЄВІСТЬ ПУБЛІКАЦІЙ

Діти підуть до спортивного залу

«Голос України» оприлюднив матеріал про проблеми Студії Серебрянських, направив офіційні запити до міського голови Сімферополя Єрмака В. Ф., міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Павленка Ю. О., Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Дейча Б. Д.

Днями до редакції надійшов лист, який публікуємо повністю.

Шановні друзі!

Прийміть нашу щиру вдячність за вашу журналістську підтримку у вирішенні проблеми закриття Студій Серебрянських в місті Сімферополь. Лише завдяки вашому професіоналізму та небайдужості до питань всебічного розвитку дітей проблема Студії Серебрянських не загубилась у кабінетах влади. Більш того, саме ваша виважена позиція переконала місцевих урядовців прислухатись до потреб дітей.

15 березня на ім'я Катерини Серебрянської від Фонду комунального майна Сімферопольської міської ради надійшов офіційний лист стосовно рішень № 429 і № 428 виконавчого комітету Сімферопольської міської ради про передачу в оренду ТОВ «Центр фізичного та естетичного розвитку дітей та молоді «Студія Серебрянських» нежилих приміщень по вул. Титова, 12, та по вул. Київській, 116.

«Розглянувши звернення Товариства з обмеженою відповідальністю «Центр фізичного та естетичного розвитку дітей і молоді «Студія Серебрянських»<...>, виконавчий комітет Сімферопольської міської ради вирішив:

Фонду комунального майна Сімферопольської міської ради укласти договір погодинної оренди приміщення по вул. Титова, 12, та по вул. Київській, 116, з Товариством з обмеженою відповідальністю «Центр фізичного та естетичного розвитку дітей і молоді «Студія Серебрянських» для навчання дітей художній гімнастиці, народним і сучасним танцям, спортивній аеробіці, класичній хореографії, фітнесу, східним єдиноборствам строком на 11 місяців...

Міський голова В. Ф. Єрмак».

Такі рішення дають можливість Студії Серебрянських відновити роботу для дітей м. Сімферополь з вересня цього року.

З повагою та вдячністю,
Катерина СЕРЕБРЯНСЬКА
та колектив Студії Серебрянських.

■ ФОТОФАКТ

На майдані у Черкасах, щоноситиме ім'я Василя Симоненка, відкрито пам'ятник незабутньому поетові-шестидесятнику. Монумент (скульптор Анатолій Галян) виготовлено з гіпсу. Бронзовий автор «Тиші і грому» постане в обласному центрі до 15-ї річниці Незалежності України.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Золоте перо

Нещодавно в Національному Жовтневому палаці відбувся міжнародний рейтинговий конкурс засобів масової інформації «Золоте перо». Це — найвища і найпрестижніша премія в галузі журналістики. За шість років існування конкурс здобув визнання в багатьох країнах далекого й ближнього зарубіжжя. Мета конкурсу: визначення кращих рубрик і програм міжнародних засобів масової інформації (телебачення, радіо, преса), які впливають на хід соціально-політичного, економічного й культурного життя в країні. Конкурс сприяє розширенню принципів свободи слова й популяризує вітчизняну пресу. Переможців цієї церемонії визначають звичайні читачі й глядачі. До речі, перо золоте й у прямому, й у переносному значенні. Приз — це виріб у формі гусячого пера, за оцінками експертів, зі срібла 925-ї проби, покритого золотою амальгамою.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Подарунком для аудиторії поважного віку став виступ Йосипа Кобзона. Поява Слави Вакарчука в якості лауреата стала несподіванкою: співак був у гарному настрої, що не часто буває, і навіть заспівав без музичного супроводу. Зал відреагував бурхливими оваціями.

Серед присутніх був Віталій Кличко з дружиною Наталкою. Боксер згодом піднявся на сцену, щоб вручити «Золоте перо» в номінації «Чесні новини» Юлії Бориско — ведучій новин УТ-1. Узявши «Золоте перо», Юлія пожартувала, що скульптурка-пір'їна могла б бути нагородою людині, котра створила б вакцину проти пташиного грипу.

Кращою світською передачею визнано «Світські хроніки» каналу «Тоніс». На церемонії нагородження зібралися представники шоу-бізнесу й журналістики, серед яких було багато претендентів на звання «Кращий...». Серед друкованих видань кращим розважально-пізнавальним проектом визнано журнал «Пасаж».

Перший президент України — Леонід Кравчук — любитель позагравати з пресою — не раз з'являвся на сцені, саме він вручив нагороду львівській газеті й пожартував: «Їхав і думав». На це зал відреагував реготом. Кращою політичною передачею обрано на каналі ISTV «Свободу слова». Нагороду отримав її ведучий —Савік Шустер.

Ганна Седакова, виконавши пісню «Серце», звернулася до журналістів з проханням: перед тим, як писати про плітки, подумати про те, що цей матеріал читатимуть батьки й діти знаменитостей. Наприкінці концертної програми лауреати й учасники шоу вийшли на сцену і підтримали виступ неперевершеної Наталії Бучинської.

Ми вже повідомляли, що в номінації «відображення дійсності засобами сатири і гумору» найвищу нагороду отримав заступник головного редактора «Голосу України» Віталій Суддя.

Наприкінці вечора з'явилися Нестор Шуфрич, скульптор Олег Пінчук, художник Олександр Клименко, олімпійська чемпіонка Стелла Захарова.

До речі, церемонію нагородження знімали не лише вітчизняні телеканали, а й російські, з Казахстану — недарма ж конкурс міжнародний.

Продюсер конкурсу — Святослав Пограничний каже, що з усіх конкурсів, де безпосередніми учасниками виступають журналісти, цей проект є унікальним, бо переможців визначають читачі, слухачі та глядачі. Наявність саме такого журі є запорукою об'єктивної та чесної оцінки, свідченням неупередженого погляду споживача інформації на процеси, що віддзеркалюють газетні шпальти, радіо та телепередачі. З кожним роком кількість учасників не лише з України, а й країн близького зарубіжжя дедалі зростає.

Голова оргкомітету — Лариса Медина впевнена, що конкурс «Золоте перо» спрямований передусім на те, щоб об'єднати всіх журналістів незалежно від їхніх політичних поглядів, переконань, головне на святі — невимушене спілкування сотень журналістів. А нагорода — це стимул для самовдосконалення вітчизняних засобів масової інформації до кращих традицій світової преси, телебачення та радіомовлення. Конкурс уже став традиційним, він набуває популярності та авторитету. Сподіваємося, що так буде й надалі.

Телеведуча, лауреатка Катерина Осадча вважає, що отримати «Золоте перо» для ЗМІ — не тільки престижно, а й корисно, оскільки відзначені теле-, радіопрограми, газети, журнали привертають увагу партнерів і спонсорів.

Директор з менеджменту ТД «Бішофф» Ірина Гаджиєва:

— Робота на конкурсі більше схожа на відпочинок. Мені часто доводиться спілкуватися з представниками ЗМІ. Вважаю, що «Золоте перо» — це своєрідний аванс і водночас планка, яка не дозволяє працювати гірше, ставить перед собою ще вищі творчі завдання, надає наснаги для їх реалізації. Кращі отримали найкраще. Сімом конкурсантам, яких було відзначено, фірма подарувала косметичні набори «Бішофф» — лікувально-профілактичну косметику вітчизняного виробництва, виготовлену з мінералу бішофіт. Цей чудодійний матеріал було знайдено на початку XIX століття німецьким вченим Кардом Бішофітом, на честь якого й названо мінерал. В надрах землі на глибині майже 3 км він пролежав понад 200 млн. років, тому бішофіт — екологічно чистий. Створена косметика розфасована у мобільну упаковку з дозаторами. У журналістів завжди є попит на «мобільну» косметику: в «мобільній» і надійній упаковці, її зручно використовувати на ходу, у відрядженнях. Крем з бішофітом — це альтернатива пластичній хірургії. Даруючи косметику, ми дбаємо про красу журналістів.

Цінні набори було вручено під час урочистого зібрання в бенкетній залі Жовтневого палацу.

Леонід САМОЙЛИК.

Справа «піклувальників»: далі буде...

Як повідомляв «Голос України», у Миколаєві розкрито низку злочинів, учинених стосовно мешканців будинку престарілих. Протягом кількох років директор установи, у змові з іншими посадовими особами, незаконно надавала право на проживання в пансіонаті старим самотнім жителям Миколаєва і області. А натомість одержувала дорученння на право розпоряджатися їхнім житлом. Загалом у розставлені директрисою тенета потрапили 11 стариків, чиє житло різного часу вона продала чи намагалася продати, а отримані гроші використовувала в особистих цілях, а також в інтересах третіх осіб.

Прокурор Ленінського району Миколаєва Володимир Рудий розповів про нові факти справи «піклувальників». Так, 79-літня підопічна геріатричного пансіонату С. продала половину будинку в Миколаєві, що належав їй, за 1400 доларів США. Покупець передав гроші директору пансіонату. Згідно з даними бухгалтерії на розрахунковий рахунок цієї установи надійшло 5230 гривень. Решту 400 доларів США директор привласнила.

72-річна П. за надання їй права проживання в пансіонаті продала посадовій особі головного управління праці і соціального захисту населення облдержадміністрації свою квартиру в Миколаєві за сміховинну суму — 400 гривень. Чиновниця нерухомість одразу продала, але вже за три тисячі доларів США.

Під час обшуку в квартирі керівниці виявлено велику кількість товарно-матеріальних цінностей, котрі згідно з актом КРУ аналогічні тим, що направлялися фондом соціальної допомоги малозабезпеченим геріатричного пансіонату як благодійна допомога.

Для ефективного досудового розслідування суд Ленінського району дозволив узяти під варту директора Миколаївського геріатричного пансіонату і посадову особу головного управління праці і соціального захисту Миколаївської облдержадміністрації.

Однак апеляційний суд Миколаївської області змінив запобіжний захід, при цьому процедура розгляду апеляцій прокурора дотримана не була, а доводи про необхідність залишити запобіжний захід без змін не враховані. Отже, підозрювані залишаються на волі. І, як це часто буває у разі порушення кримінальних справ, нині перебувають на стаціонарному лікуванні.

Найближчим часом прокуратура порушить чергові кримінальні справи, тому що виявлена нова злочинна схема, за якою діяли горе-піклувальники.

А поки що проти посадових осіб пансіонату відкрито 11 кримінальних справ.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

За інакодумців замовлю слово

■ ТОЧКА ЗОРУ

Є особлива категорія потерпілих від політичних репресій, зокрема в часи брежнєвського свавілля, коли на арену боротьби за права людини вийшли інакодумці. Це були переважно молоді представники тодішньої інтелігенції, яких викликали на допити в КДБ за справами дисидентів, переслідували після судів за тверді переконання — відмову писати «покаянні» листи, бути «стукачами» тощо.

Годі й казати, що в Законі України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» (1991) про таку категорію покривджених радянською владою — жодної правової статті. З належним обґрунтуванням. Ну нехай тоді, на хвилях бурхливого національного піднесення, наші народні депутати-демократи поспішали і призабули. А тепер?..

Я уважно проаналізував два новітніх законопроекти — за поданнями народного депутата Леся Танюка та Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих. Позаяк перший взагалі не виокремлює правовий статус переслідуваних за правозахисну діяльність, то досконалішим видається проект за редакцією Євгена Пронюка — голови ВТПВіР. Попри те, що й він має певні істотні вади. Понамагаюся переконати як зацікавлена особа.

За записом у трудовій книжці я 11 вересня 1972 р. звільнений з посади редактора одеського книжкового видавництва «Маяк» за власним бажанням. Насправді звільнення пов'язане з нагальною вимогою КДБ. За відмову давати свідчення проти ув'язнених в Одесі 1971 р. інакодумців — Олекси Різникова та Ніни Строкатої.

Подібних прикладів з тієї епохи чимало. Такі потерпілі од політичних репресій мають поламані долі, підірване здоров'я, зазнаючи цькувань з боку КДБ, змушені були задовольнитися низькооплачуваною роботою, зрештою не могли реалізувати свої творчі можливості. Отож мають підстави сподіватися на конкретну допомогу від Української держави, боротьба за яку була їхніми переконаннями. Але саме вони, порівняно з іншими категоріями реабілітованих, проігноровані законодавством упродовж існування нашої держави. Позбавлені перспективи на суттєву допомогу і за названим законопроектом.

У ст. 1 визначаються основні терміни. Ті, кого за правозахисну діяльність звільнено з роботи або виключено з навчальних закладів, є особами, які переслідувані за правозахисну діяльність.

Можна погодитися з таким формулюванням. Але як довести це? Адже в трудовій книжці в кращому разі фіксували звільнення за власним бажанням. Принаймні мені пощастило хоча б у тому, що колишній директор видавництва виявився живим і порядною людиною, засвідчивши через 30 літ у нотаріуса, що я «за рекомендацією партійних органів був звільнений з посади як небажаний з ідеологічних міркувань», але ж і таке формулювання навряд чи трактуватиме прокуратура (або суд), як звільнення за правозахисну діяльність.

За ст. 2 переслідувані особи (за браком уточнення) не підлягають реабілітації. Але чому?..

Ст. 5 обумовлює статус осіб, переслідуваних за правозахисну діяльність: вони визнаються потерпілими од репресій. Ну й що з того?

За ст. 8 — про державну допомогу окремим категоріям реабілітованих — особи, які зазнали переслідувань за правозахисну діяльність у колишньому СРСР, можуть поновитися на роботі та навчанні. Оце все. І не більше. Отакої!..

З'ясовується, тепер мені можна повернутися до Одеси й домагатися тієї ж посади; Марія Овдієнко та Людмила Авдієвська, які проходили за справами тих же інакодумців, матимуть можливість знову стати студентками тамтешнього держуніверситету.

Та ж такі потерпілі від репресій уже переступили пенсійний поріг, переважно є ветеранами праці або інвалідами. То задля чого їм вдаватися до судової тяганини? Щоб лише отримати ухвалу, яка нікого ні до чого не зобов'язує? Образливо до глибини душі.

Поки не пізно, слід на законодавчому рівні обумовити таке.

До ст. 1 ввести термін «Позасудові органи», зазначивши, що це — так звані двійки чи трійки, особливі наради, а також рішення адміністрацій про звільнення з роботи чи навчання за наполяганням партійних органів чи безпосередньо репресивного апарату.

При визначенні терміна «Особи, переслідувані за правозахисну діяльність» додати «та свої переконання». І тут же уточнити, що до таких належать особи, звільнені в адміністративному порядку з роботи або виключені з навчальних закладів за наполяганням ідеологічних органів.

У ст. 2 зазначити: «Підлягають реабілітації також особи, до яких з політичних мотивів застосовано примусові заходи медичного характеру, та особи, переслідувані за правозахисну діяльність та свої переконання».

До ст. 7 (державна допомога реабілітованим) додати: «Встановити для осіб, які зазнали репресій..., були переслідувані за правозахисну діяльність та свої переконання, грошову компенсацію як державну допомогу».

У ст. 8 зазначити, що особи, які зазнали переслідувань за правозахисну діяльність та свої переконання, на загальних підставах мають право на передбачувану цим законом державну допомогу.

До ст. 9 — реабілітація осіб, переслідуваних за правозахисну діяльність та свої переконання, здійснюється на основі подання до районної прокуратури за місцем проживання відповідної довідки або ж нотаріально завіреного свідчення про звільнення з роботи чи навчання за вимогою ідеологічних органів; свідчити можуть і колишні репресовані, за судовою справою яких переслідували.

Гіркий досвід, набутий од спроб досягти справедливості на основі закону від 1991 р., спонукав мене стати, так би мовити, експертом розробленого проекту.

Нас отаких не так уже й багато, як декому здається. І задоволення скромних потреб усіх, хто потерпів од політичних репресій, навряд чи призведе до перегляду державного бюджету. Не кажучи про зменшення високих пенсій для наших переслідувачів. А головне — правова реалізація зазначених пропозицій довершить акт історичної справедливості, компенсацій моральної та матеріальної шкоди громадянам, які стали жертвами злочинної ідеології московсько-більшовицького режиму.

Іван МАЛЮТА,
член Національної спілки журналістів України.

Ні читати, ні писати

не вміє 20-річна дівчина з Вінниці

■ ПАРАДОКСИ

Олена може назвати лише окремі літери. Спершу дівчина робить невелику паузу, задумавшись, чи так має звучати буква, а тоді вже вимовляє її вголос. Точнісінько так само роблять першокласники. В очах у ту мить —задума, обличчя зосереджене. Коли правильно відповідає, радіє, як дитина. Розмовляєш з нею — і до сліз стає прикро: ну чому, чому це миле на вигляд, безпосереднє у спілкуванні дівча втратило свою можливість опанувати абетку і навчитися писати? Єдине, що вона вміє — залишити автограф. Розписується із задоволенням. Залишає однакові кривульки на папері по декілька разів. Мовляв, дивіться, щось таки я вмію. І така горда з того!..

Це єдине чого її навчила бабуся Євгена Денисівна. З нею Олена — з самого малечку. Бабуся каже, що вона у свій час врятувала онуку «з пекла». Згадки про ті часи отверто «рвуть серце». Батько в Оленки був дуже жорстокою людиною. Коли напивався, бив дружину й доньку. Дружина, дочка Євгени Денисівни, від того стала інвалідом. Так важко захворіла, що забракло сил, фізичних і моральних, доглядати свою крихітку. Психічно хвора мати уже й не знає, що у неї є дитина.

На вихованя онуки у бабусі ніколи не вистачало часу. Головним для неї було заробити на шматок хліба. Каже, що у праведних трудах з 16 літ. Найдовше, 25 років, віддала роботі на Вінницькій кондитерській фабриці. Жодного дня не сиділа, склавши руки. Аж поки інсульт не розбив її тіло. Тепер єдиним джерелом доходів стала пенсія у 300 гривень.

Онука росла аж занадто тихою й смирною. «Оргії» п'яного батька, каже Євгена Денисівна, не могли не позначитися на психіці дитини. Аби на вулиці Оленку ніхто не образив, бабця старалася не випускати її за межі подвір'я. А коли йшла на роботу, зачиняла в будинку. Не дивно, що Оленка не вміла спілкуватися з дітьми. І коли її привели до першого класу, дівчинка була зовсім не схожа на однолітків. Створювалося враження, що вона боїться дітей. Вона не знала про що з ними вести мову. Усього соромилася. І мовчки спостерігала за тим, що відбувалося у класі. А ще вчителі помітили відсутність зосередженості, неуважність і важке сприйняття матеріалу. Тому уже через декілька днів у Вінницькій загальноосвітній школі №11 Євгені Денисівні повідомили, що її онука має навчатися у спеціалізованій школі для дітей з розумовими вадами.

— Мені в той час було не до того, — каже бабуся. — Тоді, на початку 90-х, так стало важко жити, що ледве вдавалося на хліб заробити. Коли я мала ходити по лікарях, де було шукати ту спецшколу...

Лікарів Євгена Денисівна до онуки не підпускає, як кажуть, навіть на крок. Колись у лікарні після важкої операції померла її 13-літня донька. Відтоді у свідомості жінки закарбувалася «чорна уява про білі халати». Дільничний лікар Тетяна Гончаренко не раз умовляла жінку, щоб та повела онуку на медичний огляд, але так і не вдалося переконати в цьому. Їй кажуть, що це потрібно для оформлення документів на те, щоб Олені встановили групу інвалідності, старенька все одно не погоджується. Одне слово, в Олени нема жодних засобів до існування. А бабусі уже за сімдесят.

Живуть вони у дуже важких умовах — стара хатина у стадії ремонту. Домашню роботу здебільшого виконує Олена. Вона змалку до цього навчена. Дівчина худенька, як стеблинка. Обличчя бліде. Не приховують, що харчуються погано. Шматок ковбаси і трохи сала Євгена Денисівна може дозволити купити у день отримання пенсії. Інколи ще викроює трохи грошей на сякі-такі ласощі. Оленка дуже любить їх. Зазвичай перебиваються молоком (утримують

козу), борщем та картопелькою.

Книжок у кімнаті ми не побачили. «А ви самі вмієте читати й писати?»— запитали Євгену Денисівну. — «Авжеж, — каже, — у мене п'ять класів освіти».

Голова Старомісської районної організації Товариства Червоного Хреста Надія Косаківська:

— Про Олену ми довідалися випадково від її ж бабусі. Євгена Денисівна часто заходить до нас з проханням надати матеріальну допомогу. І ми не відмовляємо. На наше прохання завжди відгукується директор підприємства «Сигнал» Валентина Вишневська, яка виділяла для цієї сім'ї певну суму коштів. Таку саму допомогу надавав керівник підприємства «Геліка» Ігор Шиманський. Але ж я добре розумію, що дівчинка повинна отримувати допомогу від держави, тим паче що це передбачено чинним законодавством. Тому ми поставили собі за мету — допомогти їй оформити усі необхідні документи для встановлення групи інвалідності. Звернемося також в управління соціального захисту населення, щоб з'ясувати, яка допомога передбачена бабусі-опікуну. Є також допомога дітям-сиротам. Не знаю, щоправда, чи підпадає Олена під цю категорію, адже їй невдовзі виповнється 20.

Валентин Фіщук, начальник міського управління охорони здоров'я:

— Примусити людину пройти медичне обстеження ніхто не має права. Але тут випадок не типовий. Тому, сподіваюся, ми все-таки знайдемо можливість зробити все необхідне від лікарів, аби провести медичне обстеження Олени і його результати передати у комісію для встановлення групи інвалідності.

Факт для роздумів. Як повідомили в обласному управлінні освіти, нині в області налічується майже 90 дітей, які не відвідують школу. З різних причин: одних не пускають батьки, інші — через хворобу, дехто з неповнолітніх дівчат виходить заміж. Всі ці випадки виявлені під час проведення Всеукраїнського рейду «Урок». До речі, він ще триває на Вінниччині.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: неписьменна Олена разом з бабусею.

Фото Віктора КРАВЧЕНКА.

Поет у граніті

Крим. У Коктебелі встановили перший і єдиний на території колишнього СРСР пам'ятник Миколі Гумільову (монумент з граніту і мармуру, автор — феодосійський скульптор Микола Хомич).

Гумільов не раз гостював з Анною Ахматовою у будинку Максиміліана Волошина, з яким товаришував. У 1921 році його було звинувачено у контрреволюційній змові й страчено. У Коктебелі на честь поета названо вулицю. На сесії селищної ради ухвалено створити цілу алею поетів й письменників «Срібного віку», які тут часто бували. Почато збір доброчинних коштів на пам'ятники Осипу Мандельштаму, Михайлу Булгакову, Олексію Толстому, Миколі Бердяєву, Андрію Бєлому та іншим майстрам слова.

Віктор ХОМЕНКО

Новий залізничний вокзал

Харків. Слідом за Харковом у райцентрі Куп'янськ Південна залізниця почала будувати новий залізничний вокзал. Будівля розрахована на обслуговування до 500 пасажирів і складатиметься з двох секцій: далекого і приміського сполучення. На вході і виході з'являться пандуси для інвалідів. На першому поверсі — зал чекання, кімната відпочинку для інвалідів, буфет, перукарня, поштове відділення.

Микола КОСИЙ.

Можуть, коли хочуть

Луганськ. Так можна прокоментувати «зимовий» ремонт луганських доріг. Зайнятися цією справою владу, найімовірніше, змусили вибори. Знайшлися і гроші для ремонту, і технологія, котра дає можливість виконувати дорожні роботи навіть у зовсім невідповідний для цього період. Луганські комунальники і шляховики розхвалюють переваги так званого холодного асфальту. Ущільнення досягається під час руху автотранспорту, а опади у вигляді снігу й дощу для укладання покриття — просто-таки необхідні. Передусім холодним асфальтом залатали ями центральних вулиць Луганська — Радянської й Оборонної. Найближчим часом підремонтують іще три вулиці.

Алла АНТІПОВА.

ЗАлК — у першому десятку

Запоріжжя. За підсумками Всеукраїнської рейтингової програми, Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат нагороджено дипломом у номінації «Гвардія бізнесу». Згідно з даними цього рейтингу він ввійшов до першого десятку провідних компаній краю із 3120 компаній, які брали участь у конкурсі. ЗАлК — єдиний виробник первинного алюмінію в Україні. Ця перемога комбінату вчергове підтвердила роль і значення підприємства в розвитку економіки Запорізького регіону, у промисловості якого народжується кожна друга гривня місцевого ВВП.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 55 (3805)

Перед Великоднем київський Музей українського народного мистецтва проводить безкоштовні майстер-класи з писанкарства — субота, неділя 1, 2, 8, 9, 15, 16, 22 квітня о 14.00

З понеділка, 27 березня, в ефірі I Національного телеканалу починається показ 24-серійного фільму «Роксолана, володарка імперії».

■ ХРОНІКА

Ювілей триватиме й на Великдень

Камерний хор державної філармонії «Таврійський благовіст» відзначив своє 15-річчя та 25-ліття творчої діяльності художнього керівника Володимира Ніколенка аншлаговим концертом православної духовної музики, творами сучасних композиторів і фольклору народів Криму. Знаних у багатьох країнах ювілярів вітали численні гості з Києва і Москви, творчі колективи. Це свято музики стало стартом «Пасхальних солоспівів» — традиційних весняних гастролей «Таврійського благовісту».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Очікується інтервенція до Москви. Культурна...

Виставка старожитностей із приватної колекції Президента України Віктора Ющенка та зібрань вітчизняних колекціонерів Петра Гончара, Лідії Лихач, Олега Пінчука та Василя Вовкуна відкрилася у Кіровоградському обласному художньому музеї.

Тут майже 200 експонатів, найстаріший з яких іконостас XVII століття. Також є етнографічна колекція жіночих та чоловічих сорочок, хатні ікони та золотарство, народні дерев'яні скульптури, побутові предмети, прикраси тощо. Все це колекціонери придбали й відреставрували власним коштом. Протягом останнього року виставка з успіхом експонувалася в Києві, Харкові, Дніпропетровську. Ведуться переговори про презентацію колекції у Москві — можливо, восени 2007 року.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Німці защедрували українською

14 колективів з України, Німеччини та Польщі взяли участь у IV Міжнародному фестивалі хорової музики «Передзвін», що протягом трьох днів проходив в Івано-Франківську. Оргкомітет фестивалю очолював міський голова Зіновій Шкутяк, а відбувся він за творчого та фінансового сприяння виконкому Івано-Франківської міськради та Головного управління туризму і культури ОДА. Глядачі захоплено зустріли виконання німецькими хористами мовою оригіналу української народної пісні в обробці Леонтовича «Щедрик», польськими — твору «Отче наш» Бортнянського, багатонаціональним хором «Таврійський благовіст» Кримської філармонії — духовних пісень. Жаль тільки, що публіки в залі було не так вже й багато, хоч вхід був вільний. За словами начальника управління культури Романа Братковського, інтерес до культурно-мистецьких заходів останнім часом дещо впав. Мабуть, люди пересноситилися виборчими шоу. Та й концерти тривали по півдня. Висидіти стільки могли хіба що фанати хорового співу.

Вл. інф.

Івано-Франківська область.

Квіти для Олени

Під час відкриття виставки робіт Олени Рогузько **(на знімку)** один житомирський літератор жартома назвав її поліською відьмою. Чому? На її картинах найчастіше намальовано квіти. А ще — коти. Причому якісь неземні. Ключиком до розуміння створених нею образів є назва виставки — «Квіти для Майстра». На створення цих робіт надихнув булгаківський роман, героїня якого — прекрасна відьма.

Жінка, а надто ж та, в руках якої пензель, не була б справжньою жінкою, якби не мріяла про щось незбагненне. А про що саме, довідаємося, мабуть, тоді, коли прочитаємо психологічну повість Олени, яку вона закінчила писати. Друзі вручили художниці квіти й побажали, щоб книжка швидше побачила світ.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Жінка, овіяна легендами

Виповнилося сто років від дня народження видатної естрадної співачки, народної артистки СРСР Клавдії Шульженко

Так мало сказано про сімнадцять літ

«Королева фронтової лірики» залишила після себе самобутній спадок. Її знамениті «Синий платочек», «Давай закурим» та інші пісні стали символом воєнної і повоєнної епохи.

Біографи Клавдії Шульженко детально відтворили сходження колишньої актриси Харківського українського драмтеатру на естрадний олімп. Зафіксували народження кожної пісні, безліч тріумфальних гастролей артистки від Москви до Владивостока.

Однак у тих статтях і книжках про «співачку на всі часи» годі знайти якусь згадку про її дитинство та ранню юність.

Автори найвідоміших видань, зокрема, Гліб Скоморохов у книжці «Клавдия Шульженко: судьба актрисы — судьба песни» (1974 р.), Ірина Василініна у монографії «Клавдия Шульженко» (1979 р.) та інші ані словом не обмовилися про те, де формувалася творча особистість майбутньої «російської Едіт Піаф».

Та й сама артистка у мемуарах «Когда Вы спросите меня» (1981 р.) лиш мимохіть згадала про початок свого життя у Харкові. Народилася, писала вона, на Москалівці, околиці Харкова, у 1906 році. Вчилася у гімназії. Любила співати. Сімнадцятирічною пішла до драмтеатру на проби. Заспівала улюблену батькову пісню «Розпрягайте, хлопці, коней» і... її прийняли. От і все.

Спогади про ранок свого життя для будь-кого найдорожчі. Але Шульженко про це промовчала. Чому? Що вона не воліла розповідати? Відповідь на це запитання несподівана. І дискусійна.

Народилася у Гущівці?

Сьогодні будь-хто в Чигирині скаже, що уславлена естрадна артистка... їхня землячка. Народилася вона, мовляв, на початку XX століття у наддніпрянському селі Гущівка в небагатій селянській родині. Й досі півсела Вітового, куди у 50-х роках переселилися гущівці, носить прізвище Шульженко...

Уперше ці перекази з'явилися на сторінках місцевої преси. Зокрема, ще на початку 60-х років XX століття у розвідках відомого краєзнавця Олександра Найди. Згодом у наукових збірниках, як-от «Історія Чигиринщини» (2004 р.) Валентина Лазуренка. Записав народну історію про долю Клавдії Шульженко й черкаський дослідник минувшини Олександр Солодар. Вона така.

У столипінську реформу малоземельні селяни Чигиринського повіту виїжджали до Сибіру та Далекого Сходу. Вирушила й родина Івана Шульженка з малою дочкою Клавою та сином-юнаком Миколою...

У Гущівці на батьківському дворищі залишився Іванів рідний брат Василь. Він мав шестеро дітей і трудився на кількох десятинах землі. Невдовзі з далеких країв почали надходити листи. Старший Шульженко повідомляв, що на нових землях добре обжився. Має багато худоби, парові млини, молотарку. Кликав брата до себе. Та після Жовтневого перевороту зв'язок з Іваном перервався. Кілька гущівців привезли із Сибіру сумну звістку. Захищаючи від ревкомівців своє господарство, Шульженко, очевидно, загинув разом із сином. Ще раніше померла дружина. Лиш Клавдії вдалося виїхати до далеких родичів у Харків і стати їм за дочку. Там їй «підправили» біографію і, очевидно, рік народження.

Про «козацьке» походження героїні естради досі добре пам'ятають старожили колишньої Гущівки, а нині Вітового. У місцевій школі навіть є меморіальний куточок, присвячений «землячці».

— Наша, гущівська, Клава! — підтверджує 94-річна жителька Вітового Марія Назарівна Зелінська. — Мені Василь, бувало, не раз казав, що вона йому небога. Ще й на його дочку Єлизавету схожа, наче з ока її випала...

А зустрітися не довелося

Діти Василя Шульженка — Марія, Єлизавета, Мотря, Лукія, Роман і Василь — усе своє життя пишалися тим, що мають знамениту двоюрідну сестру Клавдію.

— Мій чоловік, Василь Васильович, — каже 78-річна Анастасія Омелянівна Шульженко, котра нині мешкає в Одесі, — скільки пам'ятаю його, писав Клавдії листи, запрошував її в гості.

Якось, мабуть, у році 1954-му, загадали всім Шульженкам їхати до Чигирина. Вістовий із сільради повідомив, що обізвалася Клавдія Іванівна. Від неї надійшов запит у район про те, хто з її родичів живий. По телефону сказала, що приїжджає у Чигирин на свято і просить прийти на зустріч усю рідню.

— Шульженки дуже зраділи, — пригадувала Анастасія Омелянівна. — Пішки подалися до Чигирина... А там їм пояснили, що Клавдія Іванівна нібито захворіла і залишилася в Москві. Тоді я й почула від свекра, що з усієї рідні з Клавдією зустрічався на фронті лише Роман. Він загинув на війні. А чи залишилися у його дочки, яка тепер живе у Києві, батькові листи — не знаю.

Багато чула різних оповідок від свого діда Василя та від матері Лукії Любов Шульженко-Кулішова, котра нині живе в Чигирині. Вона зберігає старі знімки гущівських Шульженків та купчу на землю столипінських часів. Документ підтверджує, що Василь Шульженко сплатив братові Івану вартість земельного наділу.

— Я часто питала діда, чому його племінниця-артистка нас цуралася, — каже Любов Іванівна. — А потім сама зрозуміла, що й до чого. У Клавдії Шульженко була «чиста» харківська біографія. І про чигиринські корені їй краще було мовчати. Співачку й так за горду вдачу недолюблював Сталін. Вона під кулями дала на фронті 500 концертів, а звання народної присвоїли лише 1971 року! Клавдія Іванівна не могла не знати, що мій дядько, а її двоюрідний брат Василь Васильович Шульженко, вісім літ сидів у в'язниці — за «український націоналізм та самостійну державу». Співачка ж була прапором радянської естради...

Міфологізують тільки видатних людей

На мій дзвінок до харківського музею Клавдії Шульженко відповів його співробітник, друг і колега співачки Олександр Григор'єв.

Вислухавши чигиринські оповідки, порадив: «У селищі Бабаї під Харковом мешкає племінниця Клавдії Іванівни, Анна Олександрівна. Вона вам усе розповість. У Бабаях одразу після війни Клавдія Іванівна двічі гостювала у родичів по батьковій лінії. А найкраще — зателефонуйте у Москву, синові артистки, Ігорю Володимировичу Кемперу-Шульженку...»

Розмова з жителькою Бабаїв Анною Благою дала небагато. На жаль, сказала 77-річна жінка, родоводу Шульженків вона не знає. Звідки родом батьки Клавдії, Іван Іванович та Віра Олександрівна, невідомо. Цих даних немає і в невеликому музеї в Бабаях. Доброзичливо вислухав про «родичів» з Чигиринщини Ігор Володимирович. «Це дуже гарна легенда, — сказав 74-літній москвич. — Вона ще раз засвідчує — Клавдія Шульженко була справді народною артисткою. Адже міфологізують тільки видатних людей...»

Подякувавши приязно за телефонне спілкування, Ігор Кемпер-Шульженко попросив надіслати йому примірник «Голосу України». Для нього та для дочок, Єлизавети і Марії, дуже цікаво буде ознайомитися з «українськими Шульженківськими переказами та легендами».

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: Клавдія Шульженко, народна артистка СРСР.

Фото Укрінформу.

На киян чекає примусова еміграція?

■ ПРОБЛЕМА

Не дає скучити нинішнє життя, не випускає зі своїх чіпких лап жодну київську мураху, жодного скромного обивателя, який щодня слухняно дрібоче на роботу і щороку безвідмовно звикає купувати українську полуницю за ціною бананів. Тим із киян, хто народився в столиці і на сьогодні наблизився бодай до початково-середнього віку, нечувано поталанило. Не маючи про це й гадки, вони дістали змогу емігрувати до іншої країни, не переймаючись жодними анкетно-візовими проблемами!

Ця країна виблискує пістрявими вітринами, вражає іграшковими конструкціями добудов, а вночі кліпає капіталістичними очима цілодобових реклам. Відчуття «внутрішньої еміграції» невідворотно оселяється в душі кожного, хто волею долі мав можливість спостерігати за перетвореннями «урбаністичного ландшафту» столиці протягом останнього десятиріччя. Ті, хто приїхав до міста вчитися чи працювати, мимоволі сприймають його сьогоднішнє обличчя як даність і не замислюються над динамікою змін. А Київ, утримуючи на плечах всі шістнадцять століть своєї історії, вже не в змозі пручатися. Ми й не помічаємо, що сьогодні на вулицях не можна знайти жодного напису, який іменував би речі їхніми справжніми іменами, як-от: «газована вода» або «перукарня». Жоден гість з близького зарубіжжя вже не завмирає від подиву, запитуючи біля вивіски: «А што такоє шкарпєткі (панчохи, цукерки)?» Замість цього ми спостерігаємо за розмаїттям власних імен творців великих, маленьких та малесеньких торгових марок, переважно англійського або французького походження. Саме вони утворюють зримий словесно-візуальний ряд центральних вулиць Києва. Навіть кав'ярні вже давно не називають «Посмішками», «Струмочками» або «Затишками». Зате звичка до ефектних чужомовних назв виробляється без жодних зусиль. Утім, прагнення до запозичень пояснюються не так доцільністю, як прихованою і досі не втамованою спрагою за чимось чужоземним. Це радянський «синдром недоступності капіталізму», що озвався в нас і досі не дає нам спокою. От і виходить, що ми наближаємо до себе все те, що здатне створити ілюзію еміграції, не задумуючись про сполучуваність та єдність загальної картини. Але немає такої кушетки психоаналітика, яка вмістила б ціле покоління і чудом зцілила больові точки його підсвідомості.

Надійно прищеплені медіа-потоком, ми стаємо німими жертвами такого собі «усередненого глобалізму». За його законами всі мають бути схожими одне на одного і все життя брати участь у своєрідному флешмобі — однаково посміхатися, однаково думати, мати однаковий смак і однакову міру байдужості до довкілля. За доби наскрізної міграції така однаковість є життєво необхідною. Уявіть собі, якби кожен із нас все життя тужив за своєю рідною вулицею, за враженнями дитинства, за тими тістечками чи цукровою ватою, які він куштував кільканадцять років тому. І от у реальному житті таку уявну ностальгію успішно компенсувало тяжіння до загальномодних і загальновстановлених стандартів. Не завжди комфортно серед них щирій та чутливій слов'янській душі. Але що поробиш? Рух уперед — це рух удалечінь.

Проте лихо не без добра: тепер нам доступно значно більше. Зокрема, чималої популярності в столиці набув новий вид дозвілля — підземний туризм. Ви можете спуститися в уподобаний вами підземний перехід. А там, пройшовши демократичний і ненав'язливий фейс-контроль, знайти небувалу за розмахом рекреаційну зону. Головним чином вона призначена для прогулянок, зустрічей, ознайомлювального огляду і невеликих позитивних стресів. Тому що робити там регулярні покупки навряд чи спаде на думку комусь із розсудливих киян. Чого тільки не побачиш у цьому першому колі підземного раю! З розчуленням завмираєш перед вітриною, за якою красуються які-небудь рожеві чоловічі черевики. Дивишся на їхню ціну. Ага, три тисячі. Й одразу тебе відвідує зловтішна думка: «А все-таки це більше за професорську зарплату!». Від мармурової пишноти настає ейфорія, реакції притупляються, розум засинає. І, виходячи, ти вже думаєш: «Але ж за підземними показниками ми давно ввійшли до Європи! Шкода, що в Брюсселі про це не знають...»

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Років 15 тому західні соціологи дійшли висновку, що середньостатистичне сучасне європейське місто здатне до оптимальної життєдіяльності за умови, якщо його населення становить приблизно 350 тис. осіб. А що ж робити столицям? Виходить, вони приречені на хаос? В Європі, до якої ми так мріємо наблизитися, є тип країн, які протягом свого існування зазнавали не так уже й багато змін. Яскравий приклад — Італія. Там вас не залишає відчуття минулого, вам також зрозуміло, що ця країна в кожному разі залишатиметься «країною минулого». Але від цього аніскілечки не перестане бути європейською. Дуже добре було б, якби муніципальні архітектори не соромилися власного обличчя Києва. Це обличчя не схоже на жодне інше, його вираз — гідний і привабливий. Живе тіло міста не можна піддавати вівісекції. Тим більше тоді, коли лихоманка змін спричиняє економічно непродумані наслідки. У центрі Києва інколи неважко помітити нові будівлі, на фасадах яких протягом тривалого часу висять оголошення про оренду. У переважній більшості випадків саме такі будівлі досить сумнівно вписуються в архітектурний контекст старих кварталів. Проте комусь неодмінно схотілося звести їх якнайшвидше. Водночас численні будинки, які протягом століття були окрасою центральних вулиць, занедбані. Вже виросли цілі покоління киян, які не розуміють, у чому полягає призначення таких приміщень, як колишній готель «Театральний», колишній ресторан «Лейпціг», «замок Річарда», примарний виставковий комплекс поблизу Нацбанку тощо. Здоровий глузд — не найгірший спільник будь-якого архітектора. І не може бути таких концепцій розвитку Києва, які прирекли б столицю на місто вічних парканів. Тому непогано було б найперше виходити з того, що Київ і так є винятково своєрідним, самодостатнім і прекрасно зорієнтованим у просторі містом. А вже потім вирішувати, що саме треба в ньому додати, а що прибрати. Адже місто без минулого — це місто без майбутнього.

Олексій ГОНЧАРУК.

Навчати краще… хором

Міжнародна хорова асамблея клубу хормейстерів дитячих та юнацьких колективів «Тоніка» імені Елеонори Виноградової попросила народну дитячо-юнацьку капелу «Журавлик» із міста Кам'янця-Подільського дати 1—2 квітня відкритий урок співу. Саме вона й відкриє засідання асамблеї. Разом зі співаками з Кам'янця на сцені малої зали Національної музичної академії України виступатимуть ще шість відомих столичних дитячих хорів.

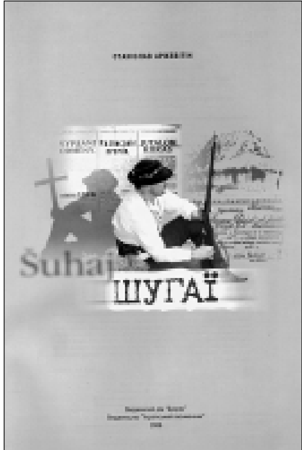
Голова Національної всеукраїнської музичної спілки, академік Анатолій Авдієвський написав у запрошенні «журавлятам»: «Матимемо за честь бачити на «Тоніці» ваш прекрасний колектив та його керівника Івана Нетечу, який зробив вагомий внесок у справу розвитку національної музичної культури, веде подвижницьку діяльність у галузі музичної освіти і виховання та активну музично-громадську роботу».

Щоб співаки вчасно і у формі прибули на урок, потурбувалося облуправління культури та кілька меценатів. Щоб винайняти автобус, доклалися й «журавлята» — цьогорічного Різдва вони заколядували чималу суму.

Віра ШПИЛЬОВА.

Останній опришок, або Мальовнича Колочава

Щойно в Камінному залі Київської фортеці відбулася презентація розкішної книжки «Шугаї» — першої з десятитомного проекту «Історія Верховинського краю» Станіслава Аржевітіна.

С. Аржевітін — заступник в.о. міністра МНС, секретар Ради українського козацтва при Президентові України, а найголовніше — дослідник Верховинського краю. «Шугаї» — книжка, де розповідається про його рідне село Колочаву, що на Закарпатті.

Головним героєм художньо-документального видання є колочавський юнак Нікола Сюгай, який увійшов в історію і народний епос як останній карпатський опришок Микола Шугай. Він став національним героєм чеського і словацького народів.

На презентації були присутні земляки автора, зокрема Василь Гінчук, науковець, директор колочавської школи Михайло Дилигай, директор Закарпатського державного архіву. Були також присутні Микола Бідзіля, голова Закарпатського земляцтва в Києві, та Герой України Петро Тронько.

Весь вечір лунали чарівні мелодії колочавських коломийок — на сопілці, барабані, баяні та скрипці. Потім присутні переглянули аматорський фільм «Повернення Шугая», знятий улітку 2004 року в Колочаві. Автор ідеї, сценарист, режисер і продюсер (а також виконавець головної ролі) — Станіслав Аржевітін.

Юрій МОСТОВИЙ.

■ ФОТОФАКТ

У Київському академічному театрі ляльок вшанували кращих представників театральної громадськості Києва з нагоди Міжнародного дня театру.

На знімку: ***солістка Національної опери Лілія Гревцова отримала ключі від квартири.***

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Відкрито нове ім'я

Знайомство з талановитим співвітчизником Костем Вагилевичем започаткувала книжка «Триєдність», видана з меценатської ініціативи голови Рівненської облради Романа Василишина. Це одна із збірок поезій його односельця, про якого мало хто у повоєнні роки наважувався говорити вголос. Бо ця поезія сповнена пророцтвами, яскравими аналогіями із сьогоденням. Вагилевич — доктор філології, педагог — писав патріотичні та релігійно-філософські вірші. Радянський режим не дозволяв йому жити в Україні. Невідома українському читачеві і його творчість. Але цю прогалину заповнила «Триєдність», презентація якої відбулась у Національному університеті «Острозька академія».

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

■ ВЕРНІСАЖ

Шостий Нестор

У столичному Музеї Івана Гончара відбувся вечір з нагоди 80-річчя самобутнього українського художника Нестора Кизенка.

Творчість Нестора Кизенка донедавна була маловідома в Україні, хоча його твори зберігаються в багатьох державних і приватних колекціях, вдома й за кордоном.

На ювілейний вечір прийшли діячі культури, зокрема, поет Олекса Ющенко, земляк художника, а також мистецтвознавці, представники дипломатичних місій і посольств. Кілька гарних кобзарських пісень заспівав для гостей Едуард Драч. Був і Володимир Беланжер — спонсор вечора, видавець свіжого мистецького альбому «Нестор Кизенко. Живопис». В альбомі здебільшого — пейзажі, менше натюрмортів і жанрових творів. Сам художник жартома називає себе Нестором VI — після Нестора-літописця, Махна та інших добрих людей.

Мирослав КИЯНСЬКИЙ.

«Чернігівська спокуса» не тільки лікує, оздоровлює, а й підкорює регіони!

■ НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Із досьє «Голосу України»

Голова правління ВАТ «Чернігівський молокозавод», депутат Чернігівської районної ради Антоніна Іванівна Цвіткова народилася 11 вересня 1966 року в селі Ховми Борзнянського району на Чернігівщині. Дитинство, шкільні роки пройшли в Мені. В 1989 році закінчила Київський автомобільно-дорожній інститут. Трудову діяльність почала майстром будівельної дільниці. Той досвід організації роботи 40 чоловіків-бетонярів був нелегким для юної дівчини, але він став у пригоді в подальшому житті, в доланні професійних та керівних сходинок у будівельних організаціях, комерційних структурах. У 1999 році Антоніна Іванівна очолила ВАТ «Чернігівський молокозавод». У жіночих руках переробне підприємство немов здобуло друге дихання. ВАТ «Чернігівський молокозавод» вже всьоме стає призером дегустаційного конкурсу «Краща торгова марка України», а на 18-му міжнародному бізнес-форумі його відзначено знаком «Вища проба». В активі підприємства — золота медаль за перемогу в номінації «Українське — найсмачніше» на другій національній виставці-ярмарку «Регіони України пропонують».

— Антоніно Іванівно, більшість жінок відмовляються від керівних посад. А ви все-таки звалили на себе цю нелегку ношу...

— Скажу відверто, що пропозиція очолити переробне підприємство мене як матір і дружину не дуже порадувала. Я, звичайно, винесла її на сімейну раду: мовляв, це така робота, що тепер і борщ не встигатиму варити... Але чоловік заспокоїв, сказав: «Іди, у тебе все вийде». Дочка теж не заперечувала.

— Не шкодуєте, що погодилися?

— Інколи. Бо справді буває нелегко. Особливо, як чотири роки тому народився син. І все ж стараюся скрізь устигати. Така, мабуть, моя доля.

— Ще на пам'яті ті часи, коли Чернігівський молокозавод простоював, не міг розплатитися з молокоздавачами. Усе це — позаду?

— На щастя, так. Ми працювали в кількох напрямах, щоб цього не було. Досить порівняти дві промовисті цифри: в нелегкі часи кризи в зимові місяці завод переробляв по 17 тонн молока, а нині — по 75 тонн.

— З чого ви почали?

— Протягом 2000—2001 років було проведено реконструкцію молочного цеху. Зазначу, що така необхідність виникла через те, що молокозавод збудовано в 1956 році.

— До цього хіба в Чернігові нічого не було?

— Молокозавод, як згадують старожили, до Великої Вітчизняної війни діяв у пристосованому приміщенні. Для охолодження молока на Десні заготовляли лід, який старалися зберегти до літа. На жаль, під час бомбування міста завод було зруйновано. Після визволення молоко довго переробляли у пристосованих приміщеннях — аж до зведення нинішніх корпусів підприємства. Звичайно, потужності молокозаводу застаріли. Він міг переробити за зміну 78,3 тонни молока. Реконструкція істотно підвищила продуктивність цехів. Це дало можливість підприємству переробляти 200 тонн молока на добу.

— Як здійснювалася подальша модернізація заводу?

— Щороку всі прибутки ми вкладали у придбання нової техніки, обладнання. Завдяки цьому маємо введений в експлуатацію минулого року цех сухого знежиреного молока потужністю 4 тонни продукції за зміну. Це високотехнічне, практично повністю автоматизоване виробництво, обладнане за найсучаснішою технологією. Наші можливості після введення в дію згаданого обладнання значно зросли. Змінили технічне оснащення фасування пакувальної продукції. Маємо нові сепаратори. Автоматизували лінію пастеризації вершків для сметани та масла. Модернізували приймально-апаратний цех. Збудували холодильну камеру для зберігання масла на 400 тонн. Також чимало коштів пішло на реконструкцію діючих потужностей. Істотно модернізовано холодильне обладнання для зберігання морозива на 60 тонн. Крім цього, встановили для роботи в міжсезоння менш енергетично затратний котел. У кожному цеху маємо лічильники енергозатрат, що дає можливість контролювати споживання енергоресурсів.

— Як правило, після кардинальної модернізації виробництва вивільняється багато робочих місць і керівництво скорочує колектив. А вам у березні цього року присвоєно звання «Кращий роботодавець року». Як вдалося не тільки зберегти існуючий колектив, а й суттєво його збільшити?

— Справді, останнім часом завдяки встановленню нового обладнання на переробному підприємстві поменшало ручної роботи. І все ж , якщо сім років тому в нас працювало 458 осіб, то нині — 602. Більшість новоприйнятих працюють у фірмовій торгівлі, приймальниками молока в селах, водіями молоковозів. Середній заробіток на підприємстві нині становить 700 гривень.

— На Чернігівщини майже в кожному райцентрі є свій молокозавод. А ваше підприємство «заїжджає» за молоком навіть у далекі села Щорського району.

— Конкуренція між місцевими молокопереробниками змушує цінувати кожного додаткового здавача молока. Тож наші молоковози курсують і в Менський район, і в Козелецький, і Куликівський, і Ріпкинський. У 2000 році функціонувало лише 50 наших приймальних пунктів. А нині їх 167. До речі, ще донедавна ми орендували транспорт для заготівлі молокопродукції, доставки виробленого споживачу. Нині маємо власний автопарк, який нараховує 61 одиницю транспорту. Все це допомогло встановити чіткий графік доставки молока з усіх молокоприймальних пунктів області.

Зрозуміло, зі своїми партнерами регулярно розраховуємося двічі на місяць — до 10 та 25 числа. Така форма співпраці усіх влаштовує. Хоч не завжди це вигідно, прагнемо дотримуватися закупівельних цін, які не відштовхнули б молокоздавачів від нас. Так, у березні закуповуємо молоко по 90 копійок за літр. Хоч як складно було, але ми постійно тримаємося курсу на зважену цінову політику в кожен виробничий сезон. Минулого року середня закупівельна ціна

тонни молока становила 940 гривень. Це — на 33 відсотки більше, ніж попереднього року.

— Чи практикуєте заохочення молокоздавачів?

— Так. Тих, хто найбільше здає нам продукції, прагнемо відзначити цінними подарунками. Недавно вручили двом родинам доїльні апарати. ВАТ «Чернігівський молокозавод» стало кредитором багатьох селянських господарств. Наприклад, у селі Лісках Менського району торік активно проводили до домівок газ. І ми видавали молокоздавачам передоплатою за майбутнє молоко по 2000—3000 гривень. Або інша ситуація. Родина Мозгових з Чернігівського району має у своєму фермерському господарстві 12 корів. Вони отримали за лізингом трактор. А ми виступили поручителем їхньої угоди. А зробили це тому, що вони є надійними нашими постачальниками молока. Буває, що люди позичають у молокозаводу гроші на купівлю корови. Ми не відмовляємо. Бо отримуємо нового молокоздавача, у бутті якого дуже зацікавлені.

— Крім населення, ви ще співпрацюєте з сільгосппідприємствами. Яка їхня частка у ваших закупівлях молока?

— Вона становить десь 40 відсотків. Тобто, скажімо, минулого року ми закупили в населення 26034 тонни молока, а від сільгосппідприємств — 14996 тонн. Обсяги виробництва продукції в останніх зростають. Так, якщо селяни-молокоздавачі збільшили здачу молока на 4 відсотки, то сільгосппідприємства різних форм власності — на 15. Це нас особливо радує з огляду на ситуацію, котра склалася у зв'язку з вимогами Росії щодо підвищення якості сиру, масла, виготовленого на українських молокозаводах. У більшості сільгосппідприємств є холодильне устаткування, там дієвіший санітарний, ветеринарний контроль. Інша справа — приватні господарства. Наші працівники здійснюють постійний контроль молока на приймальних пунктах, але, зрозуміло, це не дає гарантії на 100 відсотків в отриманні якісних параметрів сировини для переробки.

— Чи постраждало ваше підприємство від заборонних заходів Росії стосовно продукції молокопереробних підприємств України?

— Поки що ні. Ми постачаємо до Росії масло. У загальному обсязі виробництва воно у нас становить десь 10 відсотків. До того ж значну частину масла відправляємо на внутрішній ринок. Ось, наприклад, нині ми не можемо навіть повністю задовольнити замовлення торгових організацій України. Адже наше селянське масло має велику популярність. Ми робимо його без жодних додатків, що є рідкістю в реаліях сьогодення. Але це ще не прийшов період великого молока. У наступні місяці нам доведеться вживати заходів, щоб підігнати стандарти виробництва цієї продукції під російські вимоги. Все-таки для підприємства не бажано втрачати ринок Росії. Водночас працюватимемо над тим, щоб мати партнерів з продажу чернігівського масла і в інших країнах.

— Антоніно Іванівно, скільки видів продукції нині випускає ВАТ «Чернігівський молокозавод»?

— Колективом, технологами підприємства проведена велика робота зі збільшення кількості видів молочних виробів на всі смаки споживачів. Нині ми забезпечуємо випуск більш як 80 продуктів різноманітного призначення. До того ж на цьому не зупиняємося і працюємо над впровадженням новинок, які, сподіваюся, незабаром сподобаються покупцям. Продукція молокозаводу вирушає до споживачів з торговими марками «Чернігівська спокуса» та «Кринка» у привабливій для ока упаковці. Про окремі вироблені у нас продукти хотілося б розповісти детальніше.

Молокозавод надає великого значення випуску продукції, яка відіграє важливу роль в оздоровленні людей. Треба зазначити одразу, що цей напрям у виробництві став чи не найпріоритетнішим. Випускаємо багато різних за своїм вмістом йогуртів. Солодкий кисломолочний напій зі смаком яблука, персика, вишні, ананаса корисний як для дорослих, так і для дітей і є гарним профілактичним засобом проти кишкових, ракових захворювань, атеросклерозу. Систематичне його вживання захищає людський організм від інтоксикації, сприяє довголіттю. Дуже популярний серед населення наш «Біолактон». Це — лікувальний, високоякісний продукт, виготовлений з незбираного коров'ячого молока, екстракту стевії та природного замінника цукру. Він рекомендований Міністерством охорони здоров'я України для підвищення імунітету, поліпшення обміну речовин, виведення радіонуклідів, а також при хронічних гастро-дуаденітах, дизбактеріозі, виразковій хворобі шлунку та дванадцятипалої кишки, колітах, гепатитах, кишкових інфекціях, цукровому діабеті, харчовій алергії, ожирінні.

Про чудові лікувально-профілактичні властивості кисломолочного продукту «Біфілайф» свідчать багаторазові клінічні дослідження. Отримані результати підтверджують, що він позитивно впливає на показники стану організму і хворих, і здорових людей, підвищує засвоєння білків і знижує рівень холестерину в крові, поліпшує діяльність печінки, шлунково-кишкового тракту і серцево-судинної системи, покращує імунний статус організму. «Біфілайф» містить продукти синтезу біфідобактерій, вітаміни B_1, B_2, B_6, B_{12}, фолієву кислоту, вітамін С, інші біологічно активні речовини.

Багато випускаємо морозива різних марок. Три роки вже виробляємо на сімейні урочистості прохолодний «Пломбір» у кілограмових упаковках. Навчилися робити і торти з морозива. Популярні й інші види ласощів. Морозиво «Міледі» в поліпропіленовому відерці вагою 0,5 кілограма зі свіжими ягодами полуниці, вишні, з мармеладом та шоколадною краплею — неперевершена спокуса для ласунів. Так само мають попит «Фруктовий лід», «Дарунок».

— А чи виготовляєте сири?

— Ми не виробляємо твердих сирів. Проте налагодили випуск кремових сирів, десертів. Ще виробляємо сир «Адигейський». Це — м'який поживний молокопродукт. Висока концентрація молочного білку і жиру, незамінні амінокислоти та інші мінерали — все, що необхідно для нормального функціонування організму людини. Розчинна форма компонентів сиру в 2—3 рази підвищує засвоєння організмом продукту в порівнянні з твердими сирами.

— Виробництво стількох різноманітних видів продукції ВАТ «Чернігівський молокозавод» є трудомістким процесом. Чи не погіршується від цього їхня якість?

— Якість продукції — це пріоритетне завдання колективу, адміністрації молокозаводу. Адже сьогодні не можна завоювати авторитет у споживача без роботи у цьому напрямі. У магазинах різних форм власності є кисломолочна продукція з багатьох регіонів, навіть Росії. Тому в цих умовах конкурентним є те, що забезпечене дотриманням найвищих стандартів технології, санітарних вимог тощо. Мені приємно відзначити, що наше підприємство — одне з небагатьох в Україні — ще в 2003 році отримало сертифікат на систему управління якості ДСТУ ISO2001-9001. За результатами всеукраїнського конкурсу якості продукції «100 кращих товарів України» наш молокозавод внесено до каталогу лідерів і нагороджено призом, медаллю «До високої якості життя — разом». Маємо й дипломи «Переможця всеукраїнського якості продукції» та «Лауреат всеукраїнського конкурсу якості продукції», отримані останнім часом.

— Регулярна оплата праці молокоздавачів значною мірою залежить від продажу вашої продукції. Які в цій справі є напрацювання?

— Так, це дуже важлива ділянка нашої роботи. Без відпрацьованої системи реалізації продукції навіть високоякісні параметри виробництва не забезпечать фінансового благополуччя переробного підприємства. Спочатку ми добре себе зарекомендували в Чернігові, райцентрах області. Потім вийшли на Київ, інші регіони. Для збільшення обсягів реалізації продукції у 2004 році відкрили філію ВАТ «Чернігівський молокозавод» у столиці України. Там є склад, відповідні служби, які забезпечують доставку товару безпосередньо до торгових точок. Звичайно, філія значно збільшила реалізацію кисломолочної продукції підприємства. Добре розвинута фірмова торгівля у Чернігові. Тут маємо власні 24 торгові павільйони, магазинчики, кіоски. Загалом у них працює 62 особи. Важливим моментом фірмової торгівлі є швидкий обіг коштів, що дає кращі фінансові можливості.

Значну роботу провели в минулі роки для продовження терміну придатності продукції. За рахунок зміни технологічних параметрів процесів збільшився час реалізації кефірів, йогуртів, сиркового крему. Це дало можливість укладати угоди з торговельними організаціями багатьох обласних центрів.

— Антоніно Іванівно, наступного тижня завершиться термін ваших повноважень як депутата Чернігівської райради від Хмільницького виборчого округу. Щось вдалося зробити для людей?

— Я знаю одне: хоч уже не буду депутатом райради, до моїх виборців мені не соромно буде з'являтися і в майбутньому. ВАТ «Чернігівський молокозавод» допоміг жителям Хмільниці в газифікації осель, ремонті вулиць. До того ж ми стали ініціаторами створення дочірнього підсобного підприємства «Чернігівське», яке дало роботу багатьом мешканцям цього села. Ми вклали в нього, у підвищення родючості виснажених земель уже чималі кошти. Сподіваємося, що Хмільниця скоро порадує нас не тільки високими врожаями, а й високими показниками у птахівництві, молоковиробництві.

— Бажаю вам успіхів та творчої наснаги у подальшій роботі, особистому житті!

— Дякую.

Інтерв'ю взяв Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімках: голова правління ВАТ «Чернігівський молокозавод» Антоніна Іванівна Цвіткова; продукція молокозаводу.

Фото автора.

ТОВ "Омега-Профіт",

є Генеральним маркетинговим партнером Національного комітету спорту інвалідів України (НКСІУ), шукає **генеральних партнерів, партнерів та спонсорів НКСІУ, а також національних збірних команд України, національних паралімпійських та дефлімпійських збірних України.**

Забезпечимо гідний виступ наших спортсменів на міжнародній орені!

Надамо підтримку тим, хто її вартий!

Довідки за телефоном: 546-45-30.

Господарським судом Хмельницької області (Майдан Незалежності, 1, м. Хмельницький, 29000) порушено провадження у справі про визнання боржника банкрутом:

— СТОВ «Поділля» (справа № 3/235-Б), с. Кульчини, Красилівського району, Хмельницької області, ЄДРПОУ 31503629, р/р 26005303212161, в ХФ «Промінвестбанк», МФО 315278.

Розпорядник майна Горбань Аркадій Олексійович (ліцензія від 17.03.2006 р. серія АБ № 271720, вул. Г. Сковороди, 14, кв. 151, м. Хмельницький, 29008).

Претензії кредиторів і санаторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.Розпорядник майна

Шановні акціонери.

ВАТ «Степаньагропромсервіс»

повідомляє Вас про проведення звітних загальних зборів акціонерів, які відбудуться 12 травня 2006 р. об 11.00 годині в актовому залі підприємства за адресою: смт. Степань, вул. Пушкіна, 25. Реєстрація учасників зборів з 09.30 до 10.30 год.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Степаньагропромсервіс» про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2005 р.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності товариства за 2005 р.
3. Звіт Спостережної ради товариства про роботу за. 2005 р.
4. Затвердження річного звіту та балансу за 2005 р.
5. Про розподіл прибутку, виплату дивідендів за 2005 р.
6. Про основні напрямки діяльності товариства в 2006 р.
7. Про зміни до Статуту ВАТ «Степаньагропромсервіс».
8. Про зміни до Положення про Спостережну раду.

Для участі у зборах при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу. Для представників акціонерів — відповідне доручення згідно з діючим законодавством.

Арбітражний керуючий ВАТ «ППЗ «Коробівський» повідомляє., що 28 квітня 2006 р. о 12-й годині за адресою: м. Черкаси, вул. Смілянська 4 відбудуться відкриті торги з продажу будівлі складу концентрованих кормів, що знаходиться в с. Кедина Гора Золотоніського району Черкаської обл., вул. Шевченка, 102.

Початкова ціна продажу будівлі 16823 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 1682 грн.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни продажу майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників торгів 17 грн. потрібно перерахувати ВАТ «ППЗ «Коробівський», код 00851413 на р/р № 26008005811002 в ЧФ ВАТ «Міжнародний комерційний банк» м. Черкаси, МФО 354295.

Кінцевий термін подання заяв на участь у торгах 12-00, 25 квітня 2006 р.

Тел. для довідок 80677653820.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) Постановою від 28 вересня 2005 року по справі 14/3293 визнав банкрутом і розпочав ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Зоря», ідентифікаційний код 03793662, адреса: Черкаська область, Чорнобаївський район, с. Мельники.

Ліквідатором призначено Гуріна Романа Анатолійовича, ліцензія АБ 176022 від 25.05.05 р. (18000, м. Черкаси, вул. Гагаріна, 95, кв. 191, тел. 80973904422).

Постановою господарського суду Запорізької обл. від 14.03.2006 р. № 21/88/06 Приватне підприємство «Атей» (69001, м. Запоріжжя, вул. Глісерна, 1-Г, код за ЄДРПОУ — 32119559) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Плющ К. В. (поштова адреса: 69093, м. Запоріжжя, вул. Зестафонська, 18, кв. 17).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 1 місяця з дня цієї публікації.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 10.01.06 р. по справі № 15/912-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрброк» (03057, м. Київ, вул. Металістів,17 к. 401, код ЄДРПОУ 30931212) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ДПІ у Солом'янському районі міста Києва (03151, м. Київ, вул. Смілянська, 6, т. 245-91-92).

Відкрите Акціонерне Товариство "КРЕДОБАНК" повідомляє про скликання 23 травня 2006 року річних загальних зборів акціонерів банку.

Збори скликаються згідно зі Статтею 45 Закону України "Про господарські товариства" та за рішенням Спостережної Ради банку.

Збори заплановано провести в приміщенні конференц-залу готелю "Супутник" за адресою: м. Львів, вул. Княгині Ольги, 116.

Реєстрація акціонерів (представників акціонерів) відбудеться 23 травня 2006 р. з 15-15 до 16-45 по місцю проведення зборів.

Початок зборів - о 17 годині.

Проект порядку денного зборів:

1.	Звіт Правління про результати господарсько-фінансової діяльності Банку в 2005 р.
2.	Звіт Ревізійної комісії та затвердження "Акту перевірки господарсько-фінансової діяльності ВАТ "КРЕДОБАНК" за 2005 р.
3.	Затвердження річного балансу, звіту про прибутки та збитки за підсумками роботи в 2005 р., що складені згідно з українськими стандартами та підтверджені українською аудиторською фірмою "Укр Захід Аудит"
4.	Розгляд та затвердження фінансового звіту Правління по діяльності за 2005 р., балансу і звіту про прибутки та збитки за підсумками роботи в 2005 р., що складені згідно з міжнародними стандартами на підставі аудиторської перевірки, виконаної міжнародною аудиторською фірмою "Ернст енд Янг Украудит"
5.	Про зміну деяких положень оголошеної на позачергових загальних зборах акціонерів банку від 9 березня 2006 р. шістнадцятої емісії акцій банку
6.	Звіт про наслідки підписки на шістнадцяту емісію акцій банку
7.	Затвердження внесення змін і доповнень до статуту банку

Акціонери банку мають можливість починаючи з 5 квітня 2006 р. ознайомитися з додатковою інформацією з питань, розгляд яких заплановано на зборах акціонерів, в приміщенні Департаменту цінних паперів Банку за адресою: м.Львів, вул.Академіка Сахарова, 78, з 9-ої до 17-ої години кожного робочого дня.

Відповідно до вимог ст. 43 Закону України "Про господарські товариства" акціонери Банку мають право не пізніше, як за 30 днів до дати проведення зборів, письмово подати за адресою: 79026, м.Львів, вул.Академіка Сахарова, 78, свої пропозиції щодо змін і доповнень до проекту порядку денного зборів.

У випадку внесення змін до вказаного проекту порядку денного зборів, відповідно до ст. 43 Закону України "Про господарські товариства", акціонерам банку буде повідомлене про це шляхом публікації додаткової інформації в газетах "Голос України", "Українська Інвестиційна Газета " та "Високий Замок".

Додаткова інформація з питань, розгляд яких заплановано на зборах акціонерів:

● Можливість за рішенням загальних зборів акціонерів дострокового припинення другого етапу підписки та повної оплати акцій шістнадцятої емісії в разі дострокового досягнення запланованого обсягу випуску була попередньо передбачена в рішенні позачергових загальних зборів акціонерів банку від 9 березня 2006 р. при затвердженні "Інформації про шістнадцяту емісію акцій банку";

● проект змін і доповнень до першого абзазу п.4.1. статуту банку: "Статутний фонд банку складає 219.299.469,16 гривень, який поділений на 21 929 946 916 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) копійка кожна.";

● збитків акціонерів банку від збільшення статутного фонду не передбачається.

Для участі в зборах акціонерам банку необхідно мати :

● "Виписку з рахунку в цінних паперах", видану зберігачем, ліцензійованим Державною комісією України з цінних паперів та фондового ринку;

● документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника (паспорт);

● належним чином оформлене доручення на право участі в зборах (для представників юридичних або фізичних осіб - акціонерів банку).

Тел. для довідок: (032) 2972315.

Правління банку

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор **ПІІ ТОВ «Донекс ЛТД»**, повідомляють про проведення конкурсу з повторного продажу активів. На конкурс виставляється обладнання (опалювальний агрегат Очаг 10,5, електродвигуни 3 один., мешки-контейнера 500 один. та ін.) **ПІІ ТОВ «Донекс ЛТД»**, що знаходяться за адресою: м. Дружківка, вул. Леніна, 3, зі зниженням початкової ціни продажу на 50% -1893,60грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 94,68 грн. З повним списком, фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можливо ознайомитись у організатора конкурсу - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті до 16-00 год. 03 квітня 2006 р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 04 квітня 2006р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором **ПІІ ТОВ «Донекс ЛТД»**. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

До уваги акціонерів ВАТ «Лізингова компанія «Украгромашинвест»!

На численні запити акціонерів Товариства повідомляємо, що оголошення у газеті «Економіка плюс» № 10 (319) від 07.02.2006 року про проведення позачергових загальних зборів акціонерів Товариства 30 березня 2006 року о 12.00 годині за адресою: Україна, м. Херсон, вул. Тираспільська, 1 (конференц-зал заводоуправління ВАТ «Херсонські комбайни»), опубліковано внаслідок помилки. Правління Товариства рішення щодо проведення позачергових загальних зборів акціонерів Товариства у 2006 році не приймало.

Звертаємо Вашу увагу, що 30 березня 2006 року реєстрація акціонерів та позачергові загальні збори акціонерів Товариства проводитись не будуть. Про призначення загальних зборів акціонерів Товариства буде повідомлено додатково у пресі та обов'язково доведено до відома кожного акціонера у передбачений статутом спосіб.

Приносимо свої вибачення за доставлені незручності.

Правління ВАТ «Лізингова компанія «Украгромашинвест»

Постановою Господарського суду м. Києва від 14.02.2006 р. по справі № 15/8-б Аграрно-фінансовий концерн «Сенатек» м. Київ, вул. Клінічна, 25-а, код ЄДРПОУ 21662797 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дранченко В. М. (ліцензія № 630098 від 11.12.03 р.), адреса: 04074, м. Київ, а/с 73.

Постановою Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутом по справі № 6/138-4/109 Приватного підприємства «Телекап» (м. Львів, пр. Чорновола, 63а), код ЄДРПОУ 32327741.

Ліквідатором призначений Сибаль Андрій Михайловича (Ліцензія АА № 485266 від 14.04.2003), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

Оголошення, надруковане в газеті «Голос України» № 47 (3797) від 15.03.2006 р. про проведення аукціону з продажу активів ВАТ «Ремонтно-будівельне управління № 2» слід читати:

«ДГУ «Агентство з питань банкрутства» повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ «Ремонтно — будівельне управління № 2» (код ЄДРПОУ 05456650, юридична адреса: м. Київ, Дарницький р-н., вул. Колекторна, 18), в процедурі ліквідації: дебіторська заборгованість ВАТ АК «Київводоканал» на суму 1 657 540,80 грн., автомобілі (легкові та вантажні), обладнання, які знаходяться за адресою м. Київ Дарницький р-н., вул. Колекторна, 18. Початкова вартість активів: дебіторська заборгованість — 165 754,08 грн., гарантійний внесок — 8 287,70 грн., автомобілі та обладнання — 250 535 грн. з урахуванням ПДВ, гарантійний внесок — 12 526,75 грн. Гарантійні внески вносяться в термін до 27.03.2006 р. на р/р № 260070140305061 в ВАТ «Укрексімбанк» м. Києва, МФО 380333, ЄДРПОУ 05456650. Одержувач: ВАТ «Ремонтно-будівельне управління № 2». Реєстраційні внески в сумі 50 грн. вносяться на р/р № 26000012819145 в ВАТ «Укрексімбанк» м. Києва, МФО 322313, код ЄДРПОУ 31025727. Одержувач: ДГУ «Агентство з питань банкрутства. Організатор аукціону: ДГУ «Агентство з питань банкрутства», м. Київ, вул. П. Любченка, 15, тел. 521-14-95. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 27.03.2006 р. Час прийому заявок: Пн. — Чт. з 10.00 до 17.00, Пт. — з 10.00 до 15.45.

Аукціон і порядок оформлення об'єктів продажу буде проведено у відповідності із Порядком продажу активів у рахунок погашення податкового боргу боржника в процедурах банкрутства, затвердженого Наказом Міністерства економіки України 07.06.2001. р. № 123. Аукціон буде проведено 30.03.2006 р. об 11-й годині за адресою: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, актовий зал, 5-й поверх.»

Державне підприємство «Торгово-виробниче підприємство з обслуговування шахтарів» (код ЄДРПОУ № 25706994) оголошує про свою ліквідацію згідно з наказом Мінвуглепрому України від 20.02.2006 р. № 122. Головою ліквідаційної комісії призначена Крикуненко Т. М. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації за адресою: 86600, м. Торез, Донецької обл., вул. Енгельса, 83, тел. 8 (06254) 30141.

Хмільницька ОДПІ інформує, що Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 16 січня 2006 року порушено справу про банкрутство за ст. ст. 1,3-11,12 Закону України «Про банкрутство» боржника:

— справа № 5/4-06 - сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Малинівське» (с. Малинівка, Літинський район, Вінницька обл.), код ЄДРПОУ 03731618, р/р 37314003000736 в УДК у Вінницькій області, МФО 802015.

Ліквідатором призначено Євтушенка Сергія Олександровича (ліцензія АА № 783178 від 24.05.04 р., м. Шепетівка).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ТОВ «ПМТЗ «УкрНафтоГазРесурс», код ЄДРПОУ 32344161, оголошує про свою ліквідацію згідно протоколу учасників № 9.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з моменту опублікування цього оголошення за адресою: м. Київ, вул. Борщагівська, 143-Б, кв. 2.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області повідомляє про проведення конкурсу з повторного продажу комплексу майна ЗАТ «Комунсервіс». Місцезнаходження майна: Чернігівська обл., смт. Ріпки, вул. Святомиколаївська, 143. На конкурс виставляється слідуюче майно: Лот №1 - нерухомість та транспортні засоби. Початкова ціна комплексу майна 100 000 грн., в т. р. ПДВ. Переможцем конкурсу вважається учасник, який запропонував найвищу ціну та бере на себе обов»язки щодо виконання фіксованих умов конкурсу. Заявки на участь в конкурсі приймаються до 30 березня 2006р. включно за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139 к.22. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛЬ» МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об»єктом продажу, фіксованими умовами та порядком оформлення участі в конкурсі звертатись за телефоном 8 (04622)5-63-78. Конкурс відбудеться 5 квітня 2006р. об 11.00 год. за адресою: м. Чернігів, проспект Миру, 139 к.22.

Постановою господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, просп. Миру, 20) від 28 лютого 2006 р. по справі 4/297-Б/85 було визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Товариства з обмеженою відповідальністю «Чернігівська аграрна компанія», 15200, Чернігівська обл., м. Щорс, вул. Володарського, 101, код ЄДРПОУ 32023081; р/р 26001001000066 в ЧФ ВАТ Банк «БІГ Енергія», МФО 353508).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Барбарова О. Ю., ліцензія № 668308 від 14.10.2003 р., 14000, м. Чернігів, вул. Полуботка, 18.

ДП "Остерський лісгосп" ***реалізує:***

Ліс-кругляк:

Пиловники: хвойний, дубовий, різнолистяний Техсировина

Пиломатеріали: обрізні,необрізні

Чернігів.обл., м.Остер (04646) 43227, 41360

КУРІНЬ

СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 55 (3805)

26 березня в Україні вночі буде від 3 градусів морозу до 2 тепла, вдень — 6—11 градусів тепла, у південних областях, Криму та на Прикарпатті — до 14 градусів тепла; у східних областях вночі — 2—7 градусів морозу, вдень — 3—8 градусів тепла. На Закарпатті невеликі опади, переважно у вигляді дощу. Температура вночі — близько 0, вдень — 10—15 градусів тепла. 27—28 березня очікуються часом опади, переважно у вигляді дощу, і підвищення температури на 3—5 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ

25 БЕРЕЗНЯ

■ *1651. Козацькі загони Івана Богуна розбили польські війська, що наступали на Вінницю.*

■ *1881. Народився угорський композитор і піаніст Бела Барток. Збирав народні пісні, серед них майже 80 — українські.*

■ *1944. Звільнено від гітлерівців Проскурів (нині Хмельницький).*

■ *1957. Бельгія, Італія, Люксембург, Нідерланди, Франція та ФРН підписали Римські угоди. Утворення «спільного ринку» (Європейського союзу).*

■ *1976. Помер фельдмаршал Монтгомері, командувач союзних армій Великобританії під час другої світової війни.*

■ *1993. В Україні створено Національне бюро Інтерполу.*

■ *1999. Загинув В'ячеслав Чорновіл.*

■ **«ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ**

☞ ***«Ці звірячі ескулапи навіть до собачок ставляться не по-людськи!»***
Віталій ***СКОБЕЛЬСЬКИЙ.***

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Тихе гасло

Перед мітингом голова партосередку скликав наших бойових активістів і повідомив:

— Тут до нас сунуться агітатори з передвиборного блоку войовничих радикалів. Ви їх знаєте, як облуплених: крикуни і пустодзвони. Наобіцяють виборцям усякого — і слід після них прохолоне. Тож зустрінемо суперників у всеозброєнні!

Наш передвиборний керманич розподілив обов'язки: тому вигукувати гасло, другому тримати наступальний транспарант, третьому відповідати за свист і тупотіння ногами. Мені він звелів:

— А ти, Василю, позаяк служиш на рятувальній станції і голос маєш, як церковний дзвін, вигукуватимеш коротко і ясно: «Геть — не так! Забирайтесь геть!» Путньо кричатимеш — матимеш премію!

Ледь прибули ці горлопани з блоку войовничих радикалів та зіп'ялися на трибуну, яку привезли з собою, наші засвистіли, затупотіли, а я закричав:

— Геть! Забирайтесь геть! Нікчеми і пустодзвони! Геть!

Кричу на всю міць легенів, а їм хоч би що, стовбичать на трибуні і морочать голови нашим потенційним виборцям. Тоді я протовпився ближче до них і загорлав ще дужче. Якийсь в окулярах, вочевидь, старший з прибулих, блиснув на мене скельцями:

— Чого горлаєш? Не надірвись!

І як у воду дивився, нечема. Ще кілька разів я крикнув і — голос зірвався. Вигукую: «Геть — не так! Забирайтесь!» — а воно саме шипіння виходить, як з проколотої шини.

Зло мене розібрало. Пробився до трибуни, видряпався на неї і цьому пишному, що в окулярах, кажу. Тобто вже шепочу:

— Забирайтесь геть!

Він на мене вдруге скельцями блиснув:

— Що ви кажете? — перепитав.

Я нагнувся до його вуха, шепочу з притиском:

— По-доброму кажу: забирайтеся геть!

Наразі він чомусь зблід від мого шепоту, перемовився словом зі своїми соратниками. А за хвилину вони вмостилися у своє агітаційне авто, трибуну завантажили у фургон — і тільки закуріло. Наш голова партосередку похвалив мене:

— Молодець, Василю! Іди до касира, конверта отримаєш.

Відшукав я касира і кажу, що так і так, по гроші прийшов.

— Які ще гроші? — упирається касир. — Я тебе на мітингу й не чув.

Він у нас завжди такий скупердяй, цей партійний касир.

Тоді я нагнувся до його вуха і прошепотів, бо, думаю, мо, відразу й не розчув, по що я прийшов: гроші, шепочу, давай.

— А-а, — враз порозумнішав партійний касир. — Так би зразу й казав.

І видав мені не одного, а два конверти.

Іван КИДРУК.

■ **СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ**

Заклик

Прокидайтеся, а то знов матимемо те, що маємо!

Вузлик на пам'ять

Скромність прикрашає чоловіка, скромний діамантик — жінку.

Роз'яснення

Мільйонер — це поняття не так фінансове, як кримінальне.

Чудове перетворення

Біле вже не чорне. Чи це не диво?!

Дефініція

Розумна істота — та, за яку думає техніка.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ **МІНІ-БАЙКИ**

Цінителька

— Робота філігранна
і тонка! —
Хвалила Муха
сіті Павука...

Мислитель

— Докопуюсь до коренів,
Неначе Демокріт.
Однак не дуже запанів, —
Про себе дума Кріт...

Відчайдух

Цвіринька, скаче...
Зна: не до лиця
Орлові полювать
на Горобця...

Жолудева доля

Висиш, висиш...
Впадеш одного дня,
Щоб з'їла на землі
якась Свиня...

Сергій КОВАЛЬ.

■ **ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ**

☞ ***Нема пророка тільки у дурній вітчизні.***

☞ ***Худоби скрізь вистачає. Бракує тільки чотириногої.***

☞ ***Другу державну мову доведеться ввести, коли Росія ввійде до складу України.***

☞ ***Змушений боротися за існування, бо інші борються за мій рахунок.***

Володимир ***ГОЛОБОРОДЬКО.***

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

Курсом крою і шиття

Олександр Лукашенко, президент Білорусії:

— В нас одна, півтори, максимум дві дитини в сім'ї. Треба добитися того, щоб кожна родина мала як мінімум троє дітей, тоді буде певний приріст. Треба розшити це вузьке місце.

Від чергового:

— Хіба ви не знаєте, що ці місця бувають і дуже широкими?

Встати, суд іде!

Володимир Жириновський:

— А я вам кажу, тюрми ЦРУ у вас є! Я виступаю свідком, що вони є! І будемо судитися 50 років! І я вас розорю!..

Від чергового:

— Можете виступити навіть підсудним! Це теж розорення! Але для вас нам нічого не шкода.

Жириновський — не клоун?!

Савик Шустер, російський ведучий «Свободи слова»:

— Жириновський <...> дуже розумна людина<...>. Якщо все те, що він говорить, переказати політкоректними фразами, це будуть цілком розумні судження.

Від чергового:

— А давайте спробуємо фразу Жириновського: «Мрію, щоб українських солдатів у гробу везли з Іраку...» — викласти політкоректно: «Мрію, щоб уся українська армія щодня бачила в телевізорі тільки Шустера і мене, Жириновського! І жодних гробів не треба!»

Ай-я-яй!

Олександр Квасневський, колишній президент Республіки Польща:

— Ви (російські політики. — **Черг**.) тисячу років робили те, що хотіли. Коли ви слухали такі країни, як Польща, як Україна?

Від чергового:

— І що характерно, робили це де хотіли... Навіть під дверима цих країн.

Глядь у дзеркало, а там...

Борис Нємцов, російський політик:

— Він (Лукашенко. — **Черг**.) навіть Росію поставив у важке становище. Я думаю, що зараз Путін репетирує перед дзеркалом вираз обличчя, з яким він поздоровить або не поздоровить Лукашенка з перемогою.

Від чергового:

— А що, порепетирувати залишилося зовсім трохи. Того й дивись Путін скоро у дзеркалі побачить... Лукашенка.

Святе Туркменське Письмо

Сапармурад Ніязов, президент Туркменистану:

— Той, хто тричі прочитає мою книгу «Рухнама», стане розумним, зрозуміє природу, закони, людські цінності. І після цього потрапить просто в рай.

Від чергового:

— А той, хто не дочитає, потрапить просто... в Туркменистан.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 045

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1154

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos